

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32—, polletno
Din 16—, četrstetno Din 9—, ino-
zemstvo Din 64—.
Poštno-čekovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravljanje: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: Cela stran
Din 2000—, pol strani Din 1000—,
četrt strani Din 500—, $\frac{1}{8}$ strani
Din 250—, $\frac{1}{16}$ strani Din 125—.
Mali oglasi vsaka beseda Din 1—.

+ Nadškof dr. Anton Bonaventura Jeglič.

Slovenija objokuje smrt svojega najodličnejšega sina, nadškofa dr. Jegliča. Rajni ljubljanski škof je bil največji Slovenec zadnje dobe: mož zmagovalca katoliškega mišljenja in vprav idealnega slovenskega domo- in rodoljubja. Postavljen sredi med velike duševne borbe, socialne pretresljaje in družabne spremembe zadnjih desetletij, je bil našemu narodu živi kompas, ob katerem se je mogel orientirati ter se je tudi v resnici orientiral v vseh važnih vprašanjih, ki so usodno posegala v življenje našega ljudstva. Bil je v resnici vladika našega naroda, voditelj je bil, ki je klical naše ljudstvo k duhovni in narodni edinstvi. Ta edinstvenost bodi zgrajena na nemajno-neporušljivem temelju katoliške resnice in morale. Kako se je rajni slovenski vladika trudil vse svoje življenje, da bi bil vsak član slovenskega naroda prešinjen z globoko vero v Boga, ki naj se udejstvuje v krepostnem življenju! Iz telesno in moralno zdravih poedincev zdrav narod, ki more kljubovati vsem nevarnostim in nasprotnikom ter rešiti svojo od božje previdnosti mu določeno nalogu: to je bilo njegovo načelo in velika naloga, ki ji je posvečeval izredne sposobnosti svojega duha in svoje volje do zadnjih dni svojega življenja.

Temu visokemu cilju posvečeno življenje je vzklilo na Gorenjskem, kjer je bil rajni slovenski vladika rojen dne 29. maja 1850 v kmečki hiši v Begunjah blizu slovite romarske cerkve Matere božje na Brezjah. Po gimnazijskih študijah v Ljubljani, ki jih je leta 1869 končal z odlično maturo, je stopil v bogoslovje ter bil 27. julija 1873 po-

svečen za duhovnika. Na Dunaju je bil kot gojenec Avguštineja 1876 promoviran za doktorja bogoslovja. L. 1882 je postal kanonik v Sarajevu, kjer je ostal 16 let ter požrtvovalno in z velikim uspehom deloval za vsestranski napredok naših bratov v Bosni. L. 1897 je bil posvečen za naslovnega škofa siuntiskega. Dne 5. maja 1898 se je poslovil od Bosne, ko je postal knezoškof ljubljanski. Ogorčno delo je izvršil v ljubljanski škofiji z organizacijo verskega življenja, na narodnem področju pa kot pokrovitelj šolstva, branitelj narodnih pravic in kot pisatelj knjig verske in vzgojne vsebine.

Med njegova največja dela spada ustanovitev zavoda sv. Stanislava v Šent Vidu nad Ljubljano, ki je bil otvorjen v jeseni 1905, ki je bil prva čisto slovenska gimnazija. Jegličeva močna osebnost in neumorna delavnost je bila glavna gnilna sila vsega velikega organizatornega dela, ki se

je vršilo v Sloveniji zadnja tri desetletja na kulturnem-socialnem, gospodarskem in političnem polju. Vedno buden, vedno agilen je prvenstveno sodeloval pri vsakem podvig, ko je šlo za blagobit naroda, povsod je hrabil in bodril, tolažil in vzpodbjal. Največje veselje mu je bilo, ako je stal sredi med ljudsko množico, ki jo je z ognjevitom besedo navduševal za visoke naše verske ideale. Pravi oče je bil slovenski mladini, ki jo je ljubil z vsem ognjem svojega plemenitega srca. — Sedaj počiva veliki vladika in oče slovenskega naroda v Bogu. Naj bo pri Njem priprošnjik za naš narod, ki ga je tako goreče ljubil in za katerega se je popolnoma daroval!

V NAŠI DRŽAVI

Iz narodne skupščine. Po trimesečnem odmoru se je narodna skupščina sestala 30. junija, da obravnava poleg cele vrste znanih zakonskih osnutkov tudi predlog vlade o kovanju novih novcev vseh vrst, dalje osnutek o novem pomorskom trgovskem zakonu, zakon o prestopkih in celo vrsto interpelacij glede političnih dogodkov v novejšem času. Na dnevnem redu omenjenega dne so bile tudi prošnje o podelitevi dosmrtnne podpore številnim prosilcem. Dosmrtna podpora v iznosu par sto dinarjev mesečno je bila dovoljena tudi nekaterim Slovencem in Slovenkam.

Kake nove kovance hoče izdati finančni minister? Finančni minister Letica je predložil skupščini nujni zakonski osnutek, po katerem bo vzel postopoma iz prometa dosedanje kovance po 50 Din v iznosu za 550 milijonov Din, kovance po 20 Din za 250 milijonov, po 10 Din za 200 milijonov, po 1 Din za 75 milijonov, po 50 par za 25 milijonov in po 25 par za 12 milijonov Din. Iz prometa vzeti drobiž bo izročen Narodni banki, da ga prekuje v nove novce. Finančni minister bo določil, do kdaj zgubijo posamezne vrste kovancev plačilno vrednost. Izmenjava se bo izvršila tekom dveh let. Po predloženem zakonskem osnutku bo finančni minister pooblaščen, da izda za 800 milijonov Din novih srebrnih kovancev po 50 in 20 Din. Srebrni denar po 50 in 20 Din bodo morale sprejemati državne, banovinske in občinske blagajne v neomejenih vsotah, zasebniki pa le za 1000 Din. Dalje bo finančni minister opolnomočen, da izda niklaste 10 dinarske novce. V promet pride 75 milijonov komadov kovancev po 2 Din, 100 milijonov komadov po 1 Din, 100 milijonov komadov po 50 par in 40 milijonov komadov po 25 par. Slednji najmanjši drobiž bo iz zmesi bakra in aluminija. Izdaja novih kovancev bo prinesla znatne koristi državnemu blagaju, ki je večkrat obremenjena z izrednimi izdatki, za katere se mora poiskati kritje izven določil državnega proračuna.

Gospodarska pogajanja med našo državo in Italijo. V Rimu so pričela med zastopniki naše države in Italije pogajanja, ki se nanašajo na poglobitev medsebojnih gospodarskih odnošajev. Jugoslavija bo povečala v Italijo izvoz živine, lesa in poljedelskih pridelkov. Italiji bo najbrž odpri uvoz za razno tkano blago, katerega je šlo v našo državo še leta 1931 70 odstotkov vsega italijanskega tozadevnega izvoza. Ako bo Italija dobila dovoljenje, da bo smela k nam uvažati razne tkanine, bodo cene temu blagu znatno padle na korist našega malega človeka. Večletno zaporozekstilij iz Italije so izrabljale naše tekstilne tovarne, ki so zrasle kot gobe po dežju in so trdovratno in v svoj milionski dobiček držale cene tkaninam zelo visoko. Z uvozom italijanskega tkanega blaga bo prikrajšan na korist kmečkega in delovnega ljudstva židovski že nekaj let previsoki dobiček.

Širite „Slov. gospodarja“!

V DRUGIH DRŽAVAH

Razveseljiva napoved čehoslovaškega ministrskega predsednika. Predsednik čehoslovaške vlade dr. Hodža je imel v Bratislavi ob priliki otvoritve organizacij za Zvezo narodov važen govor. Naglasil je zvestobo Čehoslovaške Zvezi narodov in je opozoril na izjavo treh ministrskih predsednikov držav Male zvez, ki so poudarili, da želijo okrepitev Zveze narodov in da so proti vsakemu poskusu, ki skuša oslabiti položaj te ustanove v svetovni politiki. Zveza narodov se bo ojačila, če se bo lahko naslonila na verigo pokrajinskih pogodb in med temi je zelo važna podonavska pogodba ali pakt. Zblizanje med Malo zvezo in med blokom držav rimskega protokola (Italija, Avstrija in Madjarska) je omogočilo, da so že doseženi važni uspehi. Po izjavi dr. Hodže je tudi Bolgarija zelo naklonjena težnjam držav Male zvez in rimskega protokola.

Kulturni boj v Nemčiji se je obrnil tudi proti protestantom. Skoro v vsaki številki beležimo žalostne vesti, koliko mora trpeti v Nemčiji katoliška cerkev od strani Hitlerjeve vlade, ki vodi že precej časa proti njej najostrejši kulturni boj. V novejšem času je naperil novodobnemu poganstvu zapisani hitlerizem ost kulturnega boja proti protestantizmu, ki je veljal še po prevratu za nekako nemško državno cerkev. Bavarska vlada je sedaj sklenila, da bo ustavila vse državne prispevke katoliški in protestantski cerkvi, katere je plačevala ravno ta pokrajina že več stoletij za zaplenjena cerkvena posestva. Vlada je že dala poleg katoliških duhovnikov zapreti tudi več protestantskih pastorjev, ki so se upali javno nastopiti proti razkrstjanjevju Nemčije.

Hude finančne stiske čakajo Francoze. Zadnjič smo poročali, da so dobili v Franciji novo vlado, ki ni ničesar drugega nego samo nekoliko prepleskana vlada Blumove vlade zloglasne ljudske fronte. Nova Chautempsova vlada se je predstavila dne 29. junija zbornici. Ob tej priliki je zahteval novi ministrski predsednik dalekosežna pooblastila, da podpre — kolikor bo še mogoče — od prejšnje Blumove levicarske vlade popolnoma zavoženi gospodarski položaj. Parlamentarna seja za izredna pooblastila vladi je trajala celo noč in končno je parlament le odobril s pičlo večino zahteve vlade. Protiv so glasovali celo komunisti, ki so podpirali Blumovo vlado. Popolnoma zavoženo državno gospodarstvo hoče nova vlada zboljšati z uvedbo novih, težkih davkov in z zmanjšanjem izdatkov. Da bodo zajezili beg kapitala iz Francije, bodo že itak pod Blumom znižano vrednost francoskega franka pomaknili še za več odstotkov navzdol, da se vsaj začasno rešijo iz nevzdržne zagate. Železniške tarife bodo zvišane za 15 do 20 odstotkov. Ko je prišel socialist Blum s svojo ljudsko fronto pred dobrim letom na vlado, je posedala francoska Narodna banka 5000 ton zlatih rezerv, sedaj jih je že samo 2000!

Kaj pravi novi francoski finančni minister? Novi finančni minister Bonnet je sklical 30. junija sejo finančnega odbora. Na tej seji je odkrito razgrnil obupni finančni položaj Francije, da je opravičil od parlamenta in sedaj že tudi od senata odbrena izredna pooblastila vladi. Finančni

minister je priznal, da znaša primanjkljaj rednega državnega proračuna 6—10 miliard frankov, primanjkljaj izrednega proračuna pa osem in pol miliard. Razven tega še mora Francija do konca tega leta izpolniti obveze, ki znašajo 16,70 miliard. Skupno torej mora iztisniti finančni minister iz vseh mogočih še dosegljivih virov 35 miliard frankov ali 90 miliard dinarjev. Dalje je povedal finančni minister, da je našel v državni blagajni samo 20 milijonov frankov in zato je moral zahtevati predujm 400 milijonov, da je lahko kril dnevne izdatke. Kako je zgledalo v zadnjem času zaupanje v gospodarstvo Blumove vlade, je dokazal novi finančni minister z izjavo, da je zapustilo Francijo junija za 5,7 milijarde zlata. Od 23. pa do 29. junija pa za dve in pol milijarde. Kljub na kratko opisanemu obupnemu finančnemu položaju po vojni toliko let v celi Evropi najbogatejše Francije upa nova vlada, da bo s pomočjo nanovo odobrenih izrednih pooblastil in z večino v parlamentu in senatu lahko dejansko popravila državne finance.

Nadaljni dogodki na Španskem. Po vzvetju baskijske prestolice Bilbao na severu pripravlja vrhovni poveljnik zmagovalnih nacionalnih čet general Franco nove ofenzive v treh smereh: na severu proti zadnjemu oporišču rdečih v Santanderu, na sredini proti Madridu in na jugu proti pristanišču Almerija, katerega so že enkrat bombardirale nemške bojne ladje kot odgovor na napad rdečih letal na nemško nadzorno ladjo.

Nemčiji in Italiji se je pridružila še Portugalska. Parkrat smo že poročali, da sta Nemčija in Italija izstopili iz londonskega odbora za nevmešavanje v španske zadeve. Nemške kontrolne ladje so že zapustile španske vode in sedaj sta Italija in Nemčija odpoklicali tudi svoje nadzornike na kopnem. Nemcem in Italijanom so se pridružili še Portugalci, ki so naznani angloškim kontrolorjem na portugalskem obmejnem ozemlju, naj zapustijo Portugalsko. Od Anglije predlagana nadzorna politika nad Španijo je doživelu popolen polom. Radi tega bo Anglija najbrž razglasila nad Španijo za oba vojskujoča se tabora popolno nevtralnost in prepovedala iz svojega ozemlja vsak izvoz na Špansko. Zgledu Angležev bodo najbrž sledili tudi Francozi.

Zaostritev položaja na Dalnjem vzhodu. Med sovjetsko Rusijo in Japonsko se zaostruje položaj na Dalnjem vzhodu skoro dnevno. Ruske čete so zasedle na reki Amur, ki tvori mejo med Sibirijo in Mandžurijo, dva otoka, na katerih sta bili mandžurski vojaški postojanki. Rusi so enostavno ti dve postojanki zasedli s svojim vojaštvom. Na tozadevni protest Japonske, ki je dejanski gospodar Mandžurije, so se Rusi udali, odpoklicali svoje vojake in so odgovorili Japoncem pomirljivo. Kmalu nato sta napadli na reki Amur japonski torpedovki dve ruski bojni ladji. Ena so Japonci potopili, druga je ušla poškodovana. Ta zadnji spopad kaže, da hčajo Japonci izzvati oborožen obračun, ker vejo, da bi bil ravno sedaj odpor sovjetske armade na vzhodu koj po prvih spopadih strt. Japoncem je znano, koliko je vredna sovjetska vojska, kateri je dal Stalin postreliti že toliko staro-preizkušenih generalov in višjih častnikov.

Katoliški časnikarji sv. Očetu. Za osemdesetletnico življenja so sv. Očetu katoliški časnikarji v Italiji, katerim so se pridržili inozemski katoliški časnikarji, ki delujejo v Rimu, izročili prav lepo adreso. V njej med drugim pravijo: »Zbrali smo se pred Njegovo Svetostjo ne samo s prošnjo, s katero prosimo blagoslova, marveč tudi s sklepom, ki ga ponavljamo, da bomo namreč s posebno vdanostjo, ki jo zahteva sedanja čas, hodili po poti, ki nam jo kaže sv. Oče. Vaše geslo proti vsem pretnjam in sovražnostim je Kristusova resnica. Ako bodo vsi katoličani čvrsto združeni in složni v nadnaravni edinstveni Cerkvi in zvesto-vdani papežu kot temeljnemu kamnu tudi na področju socialne obnove, samo tako se bo razbilo brezboštvo in novo poganstvo, ki nasprotuje Bogu in zanika krščansko kulturo. Spomin katoliških časnikarjev na sv. Očeta je na poseben način združen s hvaležnostjo do njega, ker je on bolj kot kdorkoli pred njim v zgodovini priznal naše dnevno delo, ga podpril ter posvetil za službo Kristusovega kraljestva.«

Hrvatsko romanje v sveto deželo. Meseca julija bo v Jeruzalemu svečanost, ki se tiče mučenika Kristusovega groba v Jeruzalemu, frančiškana Nikola Taveliča. Blaženi Nikola Šibenčan je bil porojen iz plemiške rodbine Taveličev (de Tavileis) v Šibeniku. Izpočetka je deloval v bosanski vikariji, potem pa je bil poslan v sveto deželo, kjer je leta 1391 v Jeruzalemu pretrpel z dvema tovarišema mučeniško smrt. Hrvatje so mu postavili oltar v čehoslovaški cerkvi sv. Cirila in Metoda na Oljski gori pri Jeruzalemu. Blagoslovitev tega oltarja bo meseca julija, in sicer jo bo izvršil zagrebški nadškof-koadjutor dr. Al. Stepinac. Z njim odpotuje 9. julija 50 ro-

marjev iz raznih krajev Hrvatske v Palestino. Da se na zunaj pokaže, kako se vse hrvatsko ljudstvo udeležuje te proslave v Jeruzalemu, so se pobirali v vseh hrvatskih župnjah podpisi za tako zvano duhovno romanje v sveto deželo. Pole s podpisi so vezali v album ter jih romarji ponesejo s seboj v Jeruzalem, kjer jih bodo shranili v cerkvi, ki se v njej nahaja oltar blaženega Nikole Taveliča. Odbor za sveto deželo upa, da bo na ta način vsaj 100.000 Hrvatov, podpisnikov teh pol, duhovno poromalo v sveto deželo ter tako manifestiralo za vero svojih pradedov.

Zivega pokopali. Med drugimi skoro neštevilnimi grozodejstvi španskih komunistov je tudi naslednje, o katerem so poročali časopisi. Strašne muke je moral od komunističnih podivjancev pretrpeti katoliški župnik Dionizij Lasso pri sv. Ani pri Bajadozu. Zgrabili so ga ter po raznolikem mučenju prisilili, da leže živ v grobniču poleg okostja nekega človeka, kateri je bil pokopan leta 1900. Nato so ti divjaki med grozovitim krohotom grobničo zaprli ter na vhod zvalili velik kamen. Njihov krohot je izvenel v hudobne besede, ki so jih večkrat ponavljali s satanskim smerhom: »Vstani iz groba kakor tvoj mojster Kristus, če moreš!« K sreči so kmalu prišle nacionalistične čete, ki so župnika rešile iz grozne mrliske ječe.

Šmarje pri Jelšah. V nedeljo 11. julija bomo imeli pri nas redko, prav za prav prvo slovesnost te vrste: Tretjeredni tabor. Tabor je mišljen za vse celjsko okrožje, to je za dekanije: Celje, Laško, Šmarje, Nova cerkev, Kozje in Rogatec. Vsi tretjeredniki se bodo ta dan zbrali na prijaznem gričku Sv. Roka nad Šmarjem pri Jelšah. Spored bo sledеči: V petek in soboto, 9. in 10. julija, duhovna priprava za tabor: duhovne vaje za tretjerednike iz Šmarja in okoliških župnij. Pridiga bo zjutraj in zvečer, zjutraj ob pol šestih, zvečer ob sedmih, in sicer v farni cerkvi. Duhovne vaje vodita p. Ladislav iz Celja in p. Odilo iz Ljubljane. V soboto ob sedmih zvečer bo po-

Vzgoji svojega otroka tako, da zjutraj, zlasti pa zvečer čisti zobe!

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

božnost v cerkvi sv. Roka. Po pobožnosti procesija z bakljami ali rimska procesija. Takoj po procesiji bo pred cerkvijo sv. Roka uprizorjena verska igra »Sveti Tarcizij«, mučenec presv. Evaristije. Igrali bodo Frančiškovi križarji iz Ljubljane. Igra je prekrasna. Vstopnina je malenkostna: 2 Din za odrasle, 1 Din za otroke. V nedeljo 11. julija obojna služba božja pri Sv. Roku: prva ob šestih, druga ob desetih. Slavnostni govor ob 10. uri ima g. dekan Franc Golmšek. Med sv. mašo ljudsko petje. Po sv. maši tabor na prostem. Tabor vodi šmarski rojak g. monsignor Vreža iz Maribora. Govorili bodo samo svetni govorniki: g. urednik Franc Terseglav govor o idejah sv. Frančiška, g. župan Michelčič Alojzij iz Celja govor: »Tretjerednik — izklesan katoličan«, dijak iz Ljubljane govor: »Tretjerednik na braniku za katoliški tisk«. Ob pol treh popoldne bo sklepni govor p. Odila, slovesna procesija s presv. Rešnjim Telesom in papežev blagoslov.

Manifestacija krščanske in narodne misli

Naravno je človeku in hkrati tudi pravilno, ker je socialno bitje, da svoja načela, ki mu gibljejo duha in srce, manifestira (pokaže), pred svetom. Katoličani se te svoje naravne pravice in dolžnosti pre malo zavedamo. Kaj radi nasedamo na limanice nasprotnikom našega svetovnega nazora, ki vsako javno spoznavanje naših verskih načel natolcujejo in razkričujejo kot politični katolicizem. Po sodbi komunistov in njihovih zaveznikov: framasonov in liberalcev, je prvi politični katolik sam rimski papež, ker se vtika v ureditev razmer na tem svetu ter propoveduje Katoliško akcijo. Politični katoličani so škofje in duhovniki in vsi tisti katoličani, ki udejstvujejo katoliška načela v življenju. Kar bi naši liberalni in marksistični nasprotniki milostno dovolili katoličanu, je to, da sme Boga moliti med štirimi stenami svoje hiše. To bi bil pristni in pravi katolicizem. Ako bi hotel katoličan iti v cerkev k sv. maši in k sv. zakramentom, bi za to že moral prositi dovoljenja pri framasonih in komunistih, ki so po nekaterih državah že zaprli katoličanom

cerkvena vrata ter jim cerkve odvzeli, duhovnike pa pregnali, odnosno pobili.

Katolicizmu sovražne sile so danes organizirane v skupen napad na naše katoliške svetinje. To je organizacija človeške hudo bude. »Kako strašno se je hudo razpasla na vseh straneh,« je vzkliknil na veličastnem taboru mož in fantov v Celju sivolasi nadškof dr. Jeglič. »Države same jo podpirajo, saj že po šolah uče otroke, da je treba odstraniti vse, kar spominja na Boga. Res, hudo bude našega časa je velika. Hudo bude bo še rasla, to vidimo od leta do leta. Tudi pri nas na Slovenskem je že začela s svojim groznim delom. Upam pa, da vas, možje in fantje, ta hudo bude ne bo zapeljala niti uplašila, ampak da se boste z vso krepostjo uprli njenemu prodiranju. Satan ima svojo fronto, pa ima tudi Kristus svojo fronto. Toliko pogumne mladine, toliko mož iz vseh vrst, ki ste tu zbrani, to je Kristusova fronta.« S temi preprosto in izrazito krepkimi besedami, s katerimi se je nadškof dr. Jeglič poslovil od slovenskega naroda (tri dni nato je umrl), je ta 87 let

stari, neuklonljivi borec za katolištvo in slovenstvo, najboljše označil namen celjske manifestacije in vseh sličnih manifestacij, četudi so prirejene v manjšem obsegu.

Za borbo je potrebna moč duha in moč telesa. Naši ideali so verski in narodni. Za nje je treba zastaviti vse sile. Mi katoličani smo najbolj državotvoren element, ker črpamo svojo zvestobo in vdanost do domovini in državi iz verskih nagibov, ki so najplemenitejši in ne pozna nobene sebičnosti. Mi nismo patrioti na odgovred, kakor so ljudje laži-svobodomiselnega mišljenja, ki deklamirajo domoljubne pesmi, dokler so na vladu in pri koritu; ko pa se od teh koristonosnih naprav odrinjeni, spremenijo besedilo in melodijo. V težki dobi JNS diktature, ko se je v naši ožji domovini zakon in pravda teptala v blato, smo dokazali, da ne more naše zvestobce državi omajati niti najhujša krivičnost in nasilnost. Naša mladina je na razpolago naši veri in cerkvi, našemu narodu in naši državi! V to svrhu se hoče izvezbat in utrditi vse sile duha in telesa. JNS dikta-

Odlične osebnosti na častni tribuni pri telovadnem nastopu naših fantov v Celju. Na sliki vidimo od leve na desno: ministra dr. M. Kreka, nadškofa dr. Jegliča, ministra dr. A. Korošca, zastopnika kralja polkovnika Iso Nečaka, bana dr. M. Natlačena, podpolkovnika Josipa Krasnika in podpolkovnika Josipa Štefanoviča.

tura je vežbanje telesa in njegovih sil proglašila kot svoj privilegij, ki bodi rezerviran laži-svobodomiselnemu in napred-njaškemu mišljenju.

Sedanja vlada je temu lažnjivemu patriotizmu, ki služi strankarski sebičnosti, napravila konec. Na celjskem taboru je naša mladina dokazala, da je v kratki dobi, odkar je zasijala pod sedanjim režimom narodu in državi svoboda, tudi na področju telesne vzgoje in vežbe dosegla lepe uspehe. JNS glasila so spričo nastopa naše mladine proglašila telovadno prireditev kot politiko. S tem so JNSarji izdali, kaj prav za prav hočejo doseči s svojo privilegirano telovadbo. Naša mladina ne uganja s telovadbo nobene politike, mar-več si hoče utrditi svoje telo in njegove sile za delo in borbo za lastni blagor, še bolj pa za narod in domovino. To je bila osnovna ideja celjskega tabora kot velike manifestacije naše krščanske in narodne misli. — V naslednjem poročamo o poteku te veličastne manifestacije.

Potek celjskega tabora.

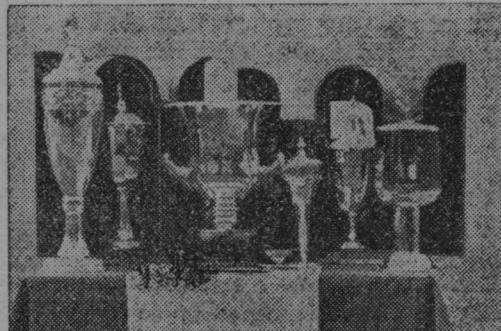
Prva dneva celjske manifestacije

Nedelja 27. in ponedeljek 28. junija sta tvorila nekako pripravo za glavno slovensost na Petrovo.

V pozdrav fantom je bilo Celje že v nedeljo v zastavah in z zelenjem okusno okrašena vsa javna poslopja.

Celjske slovesnosti so otvorile v nedeljo popoldne telovadne in športne tekme, katerih se je udeležilo krog 200 telovadcev in športnikov. Tekmovanje je dokazalo, da so naši fantje telovadci kljub dejству, da so morali v dobi JNS režima nekaj let

s telovadbo mirovati, na nepričakovani ter mnogo obetajoči višini glede spretnosti in discipline.

Darila za zmagovalce pri telovadnih tekma v Celju.

Slika levo: Darilo dr. A. Korošca je prejel Ivan Varšek. — Slika desno: Darilo mariborskega župana dr. A. Juvana je bilo priznano Jožefu Legan.

V ponedeljek zvečer je bila v mestnem gledališču nadvse dobro obiskana slavnostna akademija, kateri so dali posebno navdušen poudarek s svojim obiskom nadškof dr. Jeglič, minister dr. Miha Krek, odlični zastopniki celjskega javnega življenja in razni predstavniki od drugog.

Vse pohvale vredno prireditev je zaključil krasno zasnovan govor predsednika fantovskih odsekov v Celju g. Mirka Bitenca.

Pričetek veličastnega celjskega tabora so oznanili daleč naokrog številni kresovi in predvsem najmogočnejši na celjskem starem gradu.

Mesto Celje je bilo slavnostno razsvetljeno. Ob pol desetih se je razvila z Glazijo po mestu bakljada s številnimi navdušenimi udeleženci, ki so vzklikali kralju Petru, knezu namestniku Pavlu, dr. A. Korošcu in so se zbrali z gledalci vred na Slomšekovem trgu pred opatijo, kjer so počastili z vzklikanjem in lepo ubrano pesmijo sivolasega nadškofa dr. Jegliča. Ob zvokih godbe se je nočni sprevod pomaknil nazaj na Glazijo, kjer so se udeleženci mirno razšli, da se okrepečajo s počitkom za glavno prireditev na Petrovo.

Tretji in glavni slavnostni dan.

Pohod na slavnostni prostor

Na Petrovo so pripeljali vlaki od vseh strani v starodavno Celje ljudske množice, ki so veličastno izpopolnile s tisoči in tisoči že zbrane vrste fantov tekmovalcev in domačinov.

Z vlaki došli so se začeli zbirati na Glaziji, kjer je bilo zbirališče fantov in mož za sprevod. Videti je bilo že v jutro številne nove uniforme fantov in mož, ki so bile krasno pomešane z narodnimi nošnji, nadalje fantje kolesarji, prapori fantovskih društv in zastave v državnih barvah. Kmalu zjutraj je zgledala obsežna Glazija kakor mravljišče, v katerem so skrbeli za red in disciplino številni reditelji.

Ob pol devetih je pričel urejen slavnostni sprevod fantov in mož. Od Glazije se je vila dolga povorka skozi Gregorčičeve,

Nadškof dr. Jeglič govorji z navdušenjem na taboru v Celju.

Naši fantje na telovadišču na celjskem taboru.

Vodnikovo in Cankarjevo ulico na Aleksandrov trg, dalje po ulici dr. Žerjava, skozi Glavni trg, Gosposko ulico na Dečkov trg in od tam v Prešernovo ulico, kjer sta bila na širokem prostoru med Marijino cerkvio ter mestnim magistratom sveta maša in zborovanje.

Na čelu sprevoda je jahal gorenjski fant v narodni noši z državno zastavo. Za njim so se vrstili konjeniki na lastnih konjih, godba Prosvetnega društva iz Konjic je igrala pred vrsto fantov kolesarjev, katerih je pribrezelo na slavnost 320 na čedno s cvetjem in trakovi okrašenih kolesih. Za kolesarji so stopali fantje zastavonoše, ki so nosili zastave 34 prosvetnih društev in nekateri tudi državne. — Vseh zastav je bilo 64.

Za praporji je presenetil številne gledalce pogled na nove uniforme naših fantov, katere so oblekli po toliko letih nasilnega zatišja in so se v njih v Celju tokrat povajili prvič. Uniformirana četa je imela s seboj 12 zastav. Dolgi vrsti lepih uniform je načelovalo vodstvo fantovskih odsekov.

Uniformiranim so sledile pestre narodne noše, telovadci, fantje v belih srajcach z modrimi kravatami, dolga vrsta mladih fantov in še toliko in toliko fantov ter mož iz celjske okolice v navadnih oblekah.

Ljudske množice na ulicah so navdušeno pozdravljale fante in može v sprevodu. Pozdravi so odmevali iz oken hiš in cvetje se je vsipalo na moški cvet našega dobrega slovenskega naroda ...

Občudovanja vredno urejeni sprevod je štel 3528 ljudi, skoro samih moških.

Škofova sv. maša

Ko se je sprevod lepo razvrstil med Marijino cerkvio in magistratom, so se iz vseh ulic približale slavnostnemu prostoru ljudske množice, ki so se pripeljale v Celje z jutranjimi vlaki in se niso mogle uvrstiti v sprevod.

Oltar je bil postavljen ob steni cerkve ter okrašen z venci in obdan od zastav.

Na slavnostno okrašenem balkonu magistrata je pričakal sprevod nadškof dr.

Jeglič, minister dr. Krek v uniformi naših fantov, predsednik apelacijskega sodišča iz Ljubljane dr. Golia, ljubljanski župan dr. Adlešič, mariborski podžupan Fr. Žebot, celjski župan Mihelčič, ptujski župan dr. A. Remec, bivši oblastni predsednik dr. J. Leskovar, bivši minister Vesenjak, okrajni glavar dr. Zobec, predstavniki naših prosvetnih društev s predsednikom ljubljanske Prosvetne zveze dr. Lukmanom in predsednikom fantovskih odsekov dr. Žitkom iz Ljubljane na čelu.

Tik pred pričetkom službe božje se je pojavil voditelj slovenskega naroda minister dr. Anton Korošec v spremstvu bana dr. Marka Natlačena. Prihod dr. Korošca so pozdravili tisočeri zbrani z ljubkim manjanjem z robci.

Dr. Korošec je stopil k oltarju, se pozdravil z našim škofov dr. Tomažičem s poljubom prstana in je odšel na balkon med zbrane odličnike.

Sv. mašo je daroval ob ljudskem petju lavantski vladika dr. Ivan Jožef Tomažič, ki je med sv. daritvijo zbrano množico nagovoril.

Zborovanje

S tabora so bile pred zborovanjem poslane navdušeno sprejete vdanostne brzjavke: kralju Petru, knezu namestniku Pavlu in vladu. Prečitana je bila tudi brzjavka ljubljanskega škoфа dr. Rožmana, katero je poslal s kongresa Kristusa Kralja v Poznanju na Poljskem.

Pričetek zborovanja je naznanil prof. M. Bitenc, ki je podelil besedo prvemu govorniku, g. prof. Preskarju iz Celja, ki je govoril o virih naše moči.

Za njim je govoril predsednik fantovskih odsekov dr. Stanko Žitko iz Ljubljane o nalogah naših mladinskih organizacij z ozirom na našo ožjo in širšo domovino.

Tretji govornik je bil g. prof. dr. Hanželič iz Celja, ki je obravnaval socialne naloge našega ljudsko-vzgojnega dela.

Kot zadnji je stopil na govorniški oder burno pozdravljen od petnajsttisočere

množice sivolasi borec za pravice slovenskega naroda, nadškof dr. Jeglič, ki je svoje kratke besede z nadpastirsko in le njemu lastno navdušenostjo zaključil z zahtevo: Povsod Boga!

Po s hvaležnostjo in z morjem navdušenja sprejetih besedah sivolasega nadškofa je pričel razhod množic, ki so vztrajale neprestano na nogah od sedmih zjutraj.

Cela slavnostna prireditev na Petrovo je potekla v najlepšem redu in se je petnajst tisoč od vseh strani zbranih razšlo mirno ter z največjim navdušenjem za sedaj svobodno in plodonosno delo v dobrobit naše Slovenije.

Javna telovadba naših fantov

Popoldne na Petrovo je bila na slavnostno okrašenem telovadišču na Glaziji javna telovadba, pri kateri je nastopilo 860 telovadcev. Telovadne vrste so žele za izvajanja prostih vaj in za telovadbo na orodju zasluzeno in burno-navdušeno odobravanje od strani številnih gledalcev, kateri so se divili vsestranski izurjenosti naših slovenskih mladcev.

Nadvse dobro uspeli telovadni nastop je še posebej povzdignilo vojaško zastopstvo, katerega je tvoril celi bataljon vojaštva s svojimi predstojniki. Med civilne visoke goste na slavnostni tribuni so se vstopili: zastopnik kralja polkovnik Iso Nečak, zastopnik poveljnika IV. armadne oblasti armadnega generala Jurišiča Pantelija podpolkovnik Josip Krasnik, zastopnik poveljnika dravske divizijske oblasti divizijskega generala Toniča podpolkovnik Josip Štefanovič, zastopnik poveljnika pehote brigadnega generala Vladoja Milenkoviča major Fran Roman.

Na telovadišču zbrani telovadci in ljudske množice so z nepopisnim veseljem in v dolgotrajnem navdušenju pozdravljale zastopnike naše generalitete in ponosno korakajoče vojaške čete.

Celjski manifestacijski tabor fantov in mož je dokazal s 15 tisočero ljudsko množico ter z najodličnejšimi zastopniki cer-

Prvi splošni davek

V 15. stoletju vidimo prvi splošni davek (1421) 1% letnih dohodkov. Od leta 1472 so pobirali že »splošni vinar« od vseh 1000 goldinarjev po 1 goldinar, ki ga je plačeval vsak posestnik iz vsega premoženja. V 16. stoletju je izginil ta davek. Od te dobe imamo natančnejši davčni stav. Od leta 1521 so dovoljevali državni stanovi vsako leto neko vsoto za državne stroške, posebno vojaške. Stanovi so si pridržali pravice, da so imeli razdeliti ta davek na svoje podložnike. Deželni gospod je lahko nalagal še davke za državne in deželne potrebe. Le duhovniki in vitezi so bili prosti, njeni podložniki pa so jih morali plačevati. V iz-

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

26

»Špela, pa žganja mi prinesi, če mi stari piva ne da! Žganje je še bolj za žejo.«

Špela je postavila steklenico žganja in kozarce na mizo. Požrešno so zlivali možje žgano pijačo po grlu dol, ali pravega živiljenja le ni hotelo biti. Kako da so vsi še čakali novih gostov, da bi se potem šele razživelni v smehu in zabavi.

Ko le nikogar več ni bilo, je dejala Reza:

»Kaj pa se tako kislo držimo, ko da do pet ne znamo šteti? Saj nas je že dovolj, da se zasučemo v raj.«

»Da, da, da,« je soglašal krojač Murko. »Dva godca, dve dečli, dva fanta od fare in prostora dovolj. Saj ni zato, koliko nas je, ampak, da smo za kaj, kar nas je.«

»Alo! Kar začnimo pa ne klepečimo dolgo!« je zakrolil Lavrinc. »Tilen in Jozelj, zagodita katero! Se držita, ko da bomo rožni venec molili.«

»Za norca vam bom, da!« se je repenčil Tilen, krčmar. »Moja krčma ni za otročice. Nikjer ni zapisano, da bi morali rajati, nak!«

»Kaj pa naj tedaj počnemo?« se je kujala Reza.

»Nič. Pijte — jejte, pijte in jejte! ... Ali grofov jagar, ta mora priti. Brez tega ni nič, ljudi ni več blizu, vso dobro voljo je vrag vzel.«

»Kupčijo, kupčijo ti je vrag vzel, kajne, haha,« se je zasmejal krojač.

»Na tako kupčijo se požvižgam, saj moram dati vse pol zastonj. Veseli ljudi hočem pri hiši, veseli ljudi, drugega nič. Te pa mi pripelje edino grofov jagar. Če je ta tu, tedaj je pač pravo živiljenje.«

»Na jagra ne računajte več; ta se nam je za vselej izneveril,« je dejal sodnikov Lavrinc zaničljivo.

»Zakaj?« je zavreščala Špela, krčmarjeva hči.

»Ker ga njegova zlizana smrklica, njegova ljubica ne pusti več sem k nam.«

»Katera je to?«

»Saj jo vendar poznaš — tista slavna Veronika, ki bi kar živa rada v oltar zlezla za svetnico.«

»S to Anza nima nič.«

»Pa ona z njim. Že lani, ko jo je hotel sem k nam spraviti, da bi bila rajala z njim, ga je ujela na limanice. Še zdaj mi je dolžen, kar sva stavila.«

»Pa-pa-pa!« je blebetal krčmar; »vse vas je potegnil, potegnil vas je.«

»Ni res! Veljalo je in plačati mora. Pijmo na njegov račun!« je menil Jozelj.

»Ko bi bil zares mislil, bi bil Veroniko tudi res pripeljal.«

»Pa tej ni bil kos; ta je njega uknila,« je trdil Lavrinc.

kvene, vojaške in civilne oblasti, kako zvezdomovini in sedanjih za blagor ljudstva de-
sto je vdan slovenski narod Cerkvi, kralju, lavni vlad!

Osebne vesti.

Gospod profesor in dr. Jakob Žmavc 70 letnik. V Mariboru je slavil sredi mlinulega tedna 70 letnico g. dr. Jakob Žmavca, upokojeni profesor. Jubilant se je rodil v Rožičkem vrhu v župniji Sv. Jurij ob Ščavnici. Gimnazijo in visoko šolo je končal z odliko in je bil radi izrednih uspehov pri vseh izpitih od cesarja odlikovan z zlatim prstanom. Kot izborn in obče prijedobljen profesor je deloval v Ljubljani, v Kranju in v Mariboru, kjer je bil upokojen leta 1929. Vzornemu vzgojitelju in zaslužnemu kulturnemu delavcu naše častite!

Nesreča.

Otok se smrtno opeklo. Na Pohorski cesti v Mariboru je imela Marija Smole perilo. Drva ji je donašala njena triinpolletna hčerkica Hedvika. Pri tem poslu je padla deklica v škaf vrelega luga in se je tako opekla, da je hitro po prevozu v bolnišnico umrla.

Smrtna nesreča družinskega očeta. V Mariboru pri tvrdki Rakusch na Aleksandrovi cesti je bil že 14 let v službi 38 letni delavec Ivan Weingerl. Pri delu je zgubil te dni ravnotežje, padel je na tračnico, si zlomil pri padcu tilnik in je bil koj mrtev. Zapusča ženo in šestletnega otroka.

Strela udarila v podružnico. Na Kozjaku v župniji Marenberg je znana podružna cerkev Sv. Treh kraljev. V to cerkev je med nevihto udarila strela in jo je precej poškodovala, ker je bil strelovod pokvarjen.

Bik ga je smrtno stisnil. V Žepovcih v Apački kotlini se je podal v hlev živini po-kladat 75 letni posestnik Anton Probst.

»Tedaj pa jagra slabo poznaš. Nič se ni zgodilo, vse so same čenče.«

»Tilen, nekaj se je le zgodilo,« se je oglasil krojač Murko. »Zakaj se pa jagar potem ni več dal videti? Izginil je, ko da se je v zemljo vdrl.«

»Saj je že prej tudi večkrat tako napravil. Po več tednov ga ni bilo na spregled,« se je tolažila krčmarjeva Špela.

»Ali tedaj je bilo drugače. Saj vendar veste, da je gozdar grofa Kristalnika prišel na ogled v planino; pred tem bi se jagar gotovo ne bil skrival. In ko ga je dal gozdar iskati, ga tudi nikjer ni bilo najti. Zato so tedaj po pravici menili, da se je ubil. Ko se je nato zopet prikazal, je bil ves drug, prav nič več tak ko prej.«

»In tisti jagar, ki je prej najbolj rohnel nad črnuhi in misjonarji, je najbolj goreče letal za njimi, seveda, da bi se svoji ljubici prislinil,« se je norčeval sodnikov Lavrinc; »nobene pridige ni zamudil in se je cele ure prekisal v cerkvi. Je že čisto tercijalski.«

»V tem pa se motiš. Pri spovedi ni bil in v cerkev ne gre več,« je ugovarjala krčmarjeva Špela.

»Haha, prav to nedeljo je bil v Dobrovljah pri maši in pridigi.«

»Kdo ti je to rekел?«

»Vem. In še več vem. Grofov jagar in njegova puža sta po cele dni skup kakor dva golobčka.«

Petletni bik se je odvezal in je gospodarja tako pritisnil z rogovi k steni, da je kmalu zatem izdahnil.

Dekle nevarno povozilo delavca. V Podvinu pri Polzeli se je učila vožnje na motorjem kolesu hčerka železniškega sprevidnika. Radi neuken vožnje je podrla 50 letnega delavca Franca Zibiča iz Podvinha. Pri padcu je dobil Zibič take poškodbe na glavi, rebrih in desni nogi, da so ga prepeljali v celjsko bolnišnico.

V nezavestnem stanju prepeljana v bolnišnico. Na motorjem kolesu sta se peljala iz Mežice v Slovenjgradec: 26 letni rudniški paznik iz Žerjava Maks Regelnik in kot sopotnik delavec Ivan Stefan. Pri izogibu tovornemu avtomobilu je Regelnik zadel z motociklom ob cestno ograjo. Trčenje je vrglo obo z motocikla 10 m dolce na travnik pod cesto, kjer sta obležala z nevarnimi poškodbami in so ju oddali v nezavestnem stanju v bolnišnico.

Nesreča mesarja. Jožef Možek, mesarski mojster iz Kamnika, je na ovinku padel z motornega kolesa in si je zlomil nogo. Poškodovanega so prepeljali v Ijubljansko bolnišnico.

Starška smrtno ponesrečila. Na črešnjo je zlezla 71 letna Marija Smrekar iz Ribič v župniji Moravče na Kranjskem. Padla je z drevesa in je kmalu za tem podlegla poškodbam.

Železniški premičač si pretresel možgane. Ljubljanski reševalni oddelek je prepeljal v bolnišnico iz Žirovnice 36 letnega železniškega premikača Jožeta Rozmana, ki si je pri padcu s kolesa pretresel možgane.

Nevarno trčenje. Na Privozu v Ljubljani je zadel s kolesom v osebni avto 31 letni mesarski pomočnik Stanko Marenčič. Priletel je v sprednjo šipo na avtomobilu, jo razbil in se je hudo poškodoval ter obrezal. Oddali so ga v bolnišnico.

Razni požari. Otroci so zanetili požar v vasi Dolž pod Gorjanci pri Novem mestu.

»Kje pa? Tedaj bi tudi drugi ljudje kaj vedeli o tem.«

»Zdi se mi, da ste vsi gluhi in slepi, ko ničesar ne vidite in ne čujete, kaj se okoli godi. Ko bi oči odprli, bi morali videti, da tista coprnica, naša sveta Veronika, davno že ni več v Šmarju.«

»Saj to vemo. Toda kje je? Povej nam! Povej!« je silila urarjeva Reza.

»Haha, saj ni nič kaj posebnega. Vsak od vas ve, da živi zunaj v Dobrovljah gozdarjeva vdova Cenca, ki je grofovemu jagru nekakšna mati; je sestra tistega prismojenega Gašparja. Ta je hudo zbolela in ji je bila potrebna postrežnica. Pet ali šest jih je že imela, same poštene, pridne ženske; pa sta jih mežnar in strehar s svojimi babami prav po hinavsko spravila od hiše, namesto teh pa so ti farški podrepniki vtihotapili tja svojo frkljo. Štiri tedne in že čez je Veronika sama z bolnico. In jagar, ta mora seveda svojo mater obiskovati; saj je njejova dolžnost. Nikakor pa ni dolžen, ostajati po cele dneve in noči tam, haha.«

»Vrag!« je siknila Špela, »če se lažeš, če nas imaš za norca, te bom po zobeh, da jih požirati ne boš utegnil.«

Krčmar Tilen je godel: »Pa-pa-pa-pa! Čenče, nič ko prazne čenče!«

Goreti je začelo pri posestniku Janezu Zellingerju mlajšemu. Od tam se je ogenj širil z bliskavico in je uničil skupno 11 poslopij. Škoda znaša 150.000 Din, skupna zavarovalnina pa komaj pet tisoč dinarjev.

— Huda požarna nesreča je zadela iz še nepojasnjene vzroka v noči graščino Netze v Libeličah pri Dravogradu. Ogenj je izbruhnil v grajskih hlevih, ki so bili koj v objemu plamenov. V hlevih je bilo več glav goveje živine in so se nekateri komadi zadušili. Zgorelo je 300 voz sena, razni poljedelski stroji in orodje. Na pomoc pribrezeli gasilci so se moralniomejiti na zajezitev nesreče, da so rešili sosedna poslopja. Požarna škoda znaša 300.000 D.

— V Velesovem na Gorenjskem je med nevihto udarila strela v skedenj posestnika Hinka Pilarja. Poslopje je pogorelo in ima pogorelec 50.000 Din škode. — V Vrhlogi pri Pragerskem je uničil nočni ogenj gospodarsko poslopje posestniku A. Braunoviču, ki ima 40.000 Din škode. Gasilci iz Slov. Bistrice so preprečili, da ni ogenj zajel cele domačije. Braunovič je tekom nekaj let že petkrat pogorel. — V vasi Zloganje pri Škocjanu na Kranjskem je uničil ogenj 12 gospodarskih poslopj v skupni vrednosti 250.000 Din. Zavarovalnina je neznatna.

Novomašnikom — lepo darilo! Slovenski obrednik, brevir, mali misale, križ, kip, škropilnik, pridigarske knjige — vse to so trajni in najprikladnejši spominki. Največja izbira v Cirilovi Maribor-Ptuj.

Razne novice.

Šteti ne znajo. Ko gre za udeležbo na krščanskih prireditvah, JNSarji ne znajo šteti. Niti do deset ne znajo seštevati, čeprav jim je dala narava v to svrho deset prstov na rokah na razpolago. Če pa je treba multiplicirati, potem pri njih ne velja: $10 \times 10 = 100$, marveč velja: $10 \times 10 = 0$. Tako šteje celjska »Nova doba«, ko poroča o prav lepo uspelem prosvetnem taboru v Laškem. Pa pustimo JNSarjem, ki tudi o sijajnem taboru mož in fantov v Celju

rednih potrebarh (vojne!) so pobirali za redni davek.

Gramofon na štirih lobanjah

Kraljestvo Tonga obstoji iz več otokov ter otočičev in spada k polineziskemu otočju v Tihem Oceanu. V prestolni dvorani kraljeve vile je videti na štirih človeških lobanjah zelo star gramofon. Oče sedanje kraljice, Jurij Toubou II., je dobil gramofon nekoč v dar od nekega angleškega potnika. Čudežna naprava mu je tako došla, da ji je hotel izkazati posebno čast. Pustil je obglaviti štiri svoje svetovalce in je postavil gramofon na lobanje, da je obenem počastil aparat in četrticu najljubših prijateljev.

(Dalje sledi)

poročajo decimirane številke, njihovo otroče veselje vsaj do prihodnjih volitev! Takrat bo naše ljudstvo poskrbelo za to, da bodo JNSarski glasovi tako zdecimirani, da bodo za njihovo štetje zadostovali prsti na rokah (v ugodnem slučaju še tudi na nogah); večjega štetja ne bo treba. Čim bolj se bo pomnoževala pri JNSarjih hudobnost, tem večje zmanjšanje pri njih bo oskrbelo naše ljudstvo.

Našim mačkovcem! Slovensko vinogradništvo trpi veliko krizo. Vinogradnik ne more svojega vinskega pridelka, ki lansko leto ni bil obilen, prodati za primerno ceno. Upali so naši kmetje, da se bodo cene našega vina radi neobilnosti lanskega pridelka dvignile, pa so se zopet varali. Banaško in dalmatinsko vino sili v naše kraje. Niso to banaški in dalmatinski vinogradniki, ki direktno prodajajo svoj pridelek, marveč uvažajo vino razni vinski trgovci. V Banatu so to povečini židovski trgovci, vino pa, ki prihaja od tam v naše kraje, je kot ravninsko vino manj vredno, kakor smo to pojasnili v zadnji številki našega lista. O tej stvari, ki zadeva v živo koristi našega vinogradnika, piše tudi »Hrvatski dnevnik«, glasilo dr. Mačka. In na katero stran se postavlja ta Mačkov list? Ali na stran slovenskega kmeta ali na stran banaških vinskih trgovcev? Na stran vinskih trgovcev v Banatu! To si dobro zapomnite, slovenski kmetje in viničarji! Ko bodo zopet hodili okoli vas razni mačkovski priganjači, jim ponudite pod nos vonj banaškega in dalmatinskega vina!

Neznana utopljenca. V Črncih v Apački kotlini je naplavila Mura neznanega utopljenca, ki je bil v vodi nad en mesec. Na truplu niso opazili nobenih znakov nasihlja. — Na Fužinah pri Ljubljani so potegnili iz Ljubljanice kakih 60 let starega neznanca, ki ni imel pri sebi nobenih dokumentov, iz katerih bi se bilo dalo sklepati na njegovo osebnost.

Po daljem času ugotovljena osebnost utopljenca. Dne 19. junija so potegnili iz Save nasproti Kresnicam na Kranjskem neznanega utopljenca, kojega truplo je bilo v vodi najmanj dva meseca in je bilo že močno razpadlo. Iz Most pri Ljubljani so od 2. marca pogrešali vinskega potnika Ivana Koželja, ki je tega dne odšel z doma po vinski kupčiji za tvrdko Fürst in sinovi v Ptiju. Od omenejnega dne se ni več javil ženi. Sedaj je žena prepoznala od utopljenca shranjene »gojzerice« kot last njenega moža. Na njeno prošnjo so na pokopališču pri Sv. Janezu v Verneku pokopano truplo izkopali in po gotovih znakih je Koželjeva prepoznala, da gre resnično za njenega moža. Ali je Koželj padel po nesreči v Savo ali gre v tem slučaju za zločin, je še uganka.

Pametna gospodinja ne zbera dolgo... Ona ve iz svoje skušnje, kaj hoče in je nepodkupljiva, če gre za to, da brani svoje mnenje. Že štirje rodovi gospodinj so ostali zvesti Schichtovemu milu »Jelen«, ker to dobro milo temeljito pere perilo in ga pri tem varuje. Negovano perilo, ki se zdi vedno kot novo, če je oprano in zloženo v omaro, je ponos vsake pametne gospodinje, ki pere svoje perilo samo s preizkušenim Schichtovim milom »Jelen«.

Opozarjam na otvoritev novo dozidanega lokala za oddelek manufaktурne in konfekcijske trgovine Anton Macun v Mariboru. Lepo in zanimivo razstavo si naj vsakdo ogleda v podaljšenem hodniku. Pri tej priliki nudi ta splošno znan solidna trgovina za dobo enega meseca pet odstotkov popusta.

Obžalovanja vredni slučaji.

Preprečena samomora. Na Petrovo pooldne je skočil z državnega mosta v Dravo 17 letni Jožef Šibenik iz samomorilnega namena. Skok sta opazila v čolnu se nahajajoča: pleskar Robert Vergles in lakirnik Alojz Vračko. Z vso naglico sta priskočila nesrečnežu na pomoč in sta ga potegnila v čoln. Reševalni oddelek ga je prepeljal v bolnišnico, kjer je izpovedal, da se je hotel utopiti, ker je neozdravljivo bolan na božasti. — Zvečer na Petrovo se je nameravala v Mariboru preko ograje velikega mosta pognati v Dravo neka dekvka, katero so pa mimoidoči zadržali in preprečili samomor.

Smola vlomilca. Na Košakih pri Mariboru se je v noči priplazil skozi kletno okno neznanec in je hotel vlomiti v poslovne prostore občinske pisarne. Iz kleti je že bil navrtl strop in odstranil deske, da bi se potegnil v pisarno, pa ga je zmotil in prepodil od nadaljnatega vlomilskega posla nočni čuvaj, ki je prišel slučajno mimo. Veliki vlomilčev trud je bil zastonj in jo je moral odkuriti v noč praznih rok.

Posestnici ukradenih 10.000 Din. V Račah je bila posestnica Marija Berglez zaposlena na polju. V njeni odsotnosti se je priplazil v hišo še neodkrit tat, ki ji je izmaknil 10.000 Din. Lopov, kateremu so bile najbrž hišne razmere dobro znane, je izkopal luknjo skozi zid in prišel na ta način v stanovanje. Berglezova je ukradeni denar podedovala.

Zabodljaj v trebuh. V Framu je prišlo na Petrovo do tepeža, v katerem je dobil 25 letni mlinar Anton Legat zabodljaj v trebuh. Hudo poškodovanega so prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Vlomilci odnesli iz občinske pisarne denar. Pri Sv. Antonu v Slovenskih Goricah so še neodkriti storilci razbili železni križ na oknu občinske pisarne in so se splazili v notranjost. Iz miznih predalov so odnesli 1350 Din.

Žrtvi noža oddani v celjsko bolnišnico. V pisanosti je zabodel na Dobrovi pri Celju neki moški v levo stran prs 36 letno tovarniško delavko Heleno Štamol. — V Medlogu pri Celju je bil napaden od neznanca 20 letni telefonist Josip Lipovšek iz Medloga, ki je dobil zabodljaj v levo stran prs in levo roko. Oba imenovana sta se zatekla v celjsko bolnišnico.

Izpred sodišča.

Morilec lastne žene pred sodniki. Jožef Kurbus, 45 letni posestnik iz Rogoznice pri Ptiju, je 22. marca s tremi revoverskimi streli ubil svojo ženo Suzano. Rajna je bila najprej omožena s čevljarjem Bezjakom, s katerim je živela na njegovem posestvu v Krčevini pri Vurbergu. Imela sta tri otroke. Bezjak je padel v svetovni vojni in Suzana se je poročila drugič s Kurbusom, s katerim pa se nista razumevala, ker je bil mož vdvan pijači in zapravljivosti. Suzana se je končnoveljavno ločila od surovega moža leta 1936 in se je preselila k svojemu sinu iz prvega zakona v Lokavce, da bi imela mir. Moža je silno jezilo, ker ni znal, kam se mu je skrila žena. Slednjič je le zvedel, da je v Lokavcih pri sinu. Podal se je v Lokavce, kjer je našel ženo v družbi snahe pri delu na

**BATERIJE
CROATIA**
žepne anodne ogrevače, izdeluje samo domača tvornica
IVAN PASPA I SINOV
ZAGREB, KOTURAŠKA 69

vrtu. Potegnil je revolver in je trikrat ustrelil na ženo. Smrtno nevarno ranjeno so prepeljali v mariborsko bolnišnico, kjer je podlegla poškodbam. Morilec Kurbus je bil v Mariboru te dni obsojen na dvajset let ječe.

Slovenska Krajina.

Sv. Jurij. 20. junija se je pri nas vršil ustanovni občni zbor prosvetnega društva. Kljub temu, da je mladina večinoma zdoma, se je občnega zbara udeležilo okrog sto ljudi. Občni zbor je počastil s svojo prisotnostjo tajnik Prosvetne zveze č. g. Ivan Camplin. Po uvodnih besedah g. kaplana je povzel besedo g. tajnik, ki je orisal prosvetno delo naše Zveze fantovskih odsekov, zlasti s posebnim ozirom na Prekmurje. Po govoru so sledile volitve. Izvoljen je bil sledeči odbor, predsednik provizor Varga Jožef, podpredsednik Kolbl Alojzij, tajnik Stoff Viljem, blagajnik Mekiš Jožef, blagajničarka Hajdinjak Marija. Ostali odborniki so še: Grah Janez, Makovec Friderik in Keller Viktor. Društvo z dobrim odborom sedaj imamo. Zdaj pa na delo! — Prenavljeni so od nas sledeči učitelji: šolski upravitelj g. Rotman Ervin in njegova gospa Vera, ter gdč. Sonja Tičarjeva. Vsi trije so si tekom svoje službe pridobili srca vseh: učencev in staršev. Bili so to učitelji, ki so živeli le službi in se niso vtipkali v politiko. Naša šola žaluje za njimi. G. upravitelju, gospa in gdč. Sonji želimo na novem službenem mestu veliko uspeha! Upraviteljske posle bo začasno prevzela gdč. Milka Kemperle. Prosvetno oblast pa prosimo, da bi nam poslala tudi sedaj res dobre vzgojitelje, in to samo vzgojitelje, nič drugega!

CIRILOVA KNJIGARNA V MARIBORU priporoča naslednje knjige:

Der Große Duden, das neue Wörterbuch des deutschen Stils, vez. 48 Din.

Der Große Duden, Rechtschreibung, vezan 48 Din.

Der Große Duden, Grammatik, vez. 48 Din.

Der Große Duden, Bildwörterbuch, vez. 48 Din.

Duden: Der französische Bilder-Duden, vezan 72 Din.

Duden: Der englische Bilder-Duden, vezan 72 Din.

Metoula-Sprachführer englisch, vez. 18 Din.

Metoula-Sprachführer französisch, vez. 18 Din.

Metoula-Sprachführer italienisch, vez. 18 Din.

Metoula-Sprachführer serbisch, vez. 18 Din.

Metoula-Sprachführer kroatisch, vez. 18 Din.

Metoula-Sprachführer rumänisch, vez. 18 Din.

Metoula-Sprachführer bulgarisch, vez. 18 Din.

Knaurs: Weltatlas, vez. 45 Din.

Knaurs: Leksikon, vez. 45 Din.

Gurian: Bolschewismus als Weltgefahr, broš. 45 Din.

Badjura: Kleiner Führer durch Slovenien, nova, povečana izdaja, broš. 15 Din.

Dr. Edmund Schneeweis: Grundriss des Volksgläubens und Volksbrauchs der Serbokroaten, vez. 124 Din.

Krupski: Vom Triglav zur Adria, Wildwasser-Kajakfahrten mit 55 Abbildungen, vez. 37 Din.

Annemarie Fossel: Blumen der Berge, vezana 50 Din.

Slovenjgraški tabor posvečen spominu rajnemu dr. Jegliču.

Slovenjgradec, 4. julija.

Tabor v Slovenjgradcu se je vršil zadnjo nedeljo pod vtisom smrti nezabnega nadškofa dr. A. B. Jegliča. Prvotna poročila so se glasila, da bo naš tabor preložen radi žalovanja za dr. Jegličem, vendar je bila preložitev nemogoča, ker so bile že izvršene vse predpriprave. Prav je bilo, da smo do polovice započeto delo nadaljevali in ga tudi zaključili v spominu na umrelga nadškofa, ki je bil tudi povabljen na naš tabor in je poslal pripravljalnemu odboru za povabilo tale prisrčni odgovor: »Upam, da boste nameravani veliki slovenski tabor, ki ima tako lep narodni namen, dobro pripravili in častno izvršili. Kakor mi je drago, da se ga bo naš voditelj, minister dr. Anton Korošec osebno udeležil, se jaz častnemu vabilu ne morem odzvati. Bil sem na misijonski prireditvi v Grobljah — 28. in 29. pa bom v Celju. Sedaj naj pa 5. in 6. še k vam pridem! To je za 87 letnega starčka nekako preveč. Prosim, da mi ne zamerite! Pozdrav in blagoslov vsem! Nadškof dr. Jeglič.«

Pred taborom

Naše veliko zborovanje smo dobro pripravili in to posebno radi tega, ker smo povabili v našo sredino prvobojevnika slovenstva rajnega dr. Jegliča in notranjega ministra dr. A. Korošca.

Naš tabor je pričel že v soboto s podniko, pri kateri sta sodelovali konjiška in slovenjgraška godba. Za glavni dan v nedeljo je bil celi Slovenjgradec v zastavah, ki so nosile v znak žalovanja za nenadoma preminulim nadškopom črne trake.

Nad 5000 udeležencev se je pripeljalo z vlaki, z avtobusi, na lepo okrašenih vozovih, bližnji so se odzvali peš, da počastijo svojo številno udeležbo spomin na pravkar umrlega dr. Jegliča in se zahvalijo svojo prisotnostjo našemu voditelju dr. A. Korošcu.

Slovesno okrašeni Slovenjgradec je priredil v nedeljo krog devete ure predpoldne glavnemu govorniku in duši tabora dr. A. Korošcu nadvse slovesen sprejem v Šmartnu, kjer so se zbrali kolesarji, konjeniki, okrašeni vozovi in ljudske množice. Ob izstopu našega voditelja dr. Korošca iz avtomobila ga je pozdravil slovenjgraški g. župan dr. Picej, kateri mu je izročil ob navoro celokupnega občinskega odbora v znak zahvale srebrno plaketo, na kateri je bil naznanjen našemu voditelju sklep občine Slovenjgradec, da si ga je izbrala za svojega častnega občana.

Dr. Korošec se je zahvalil za diplomo in je ganljivo poudaril, kako ga veseli, da je prejel častno občanstvo mestne občine Slovenjgradec ob 20 letnici velikega tabora v St. Janžu pri Slovenjgradcu, ko so se polagali temelji za našo novo državo.

Zahvalo za častno občanstvo je g. notranji minister izrazil na ta način, da je daroval za mestne reveže 5000 Din.

Po sprejemu je pričel slovesni pohod na zborovalni prostor, na katerem je bila postavljena častna tribuna za vse odličnike, med katerimi so bili poleg g. notranjega ministra: bivši predsednik mariborske oblasti dr. Leskovar, mariborski g. župan dr.

Juvan, predsednik ljubljanske Prosvetne zveze g. dr. Lukman, g. dekan in monsignor Fr. Ks. Meško, okrajni načelnik g. dr. Krašovec in drugi.

Tabor

Po sv. maši je otvoril veličastni zbor predsednik pripravljalnega odbora g. Ivan Teuerschuh, upravitelj meščanske šole. V pozdravnem nagovoru se je spominjal velikega vladike dr. Jegliča, je prebral njegovo spredaj navedeno pismo udeležencem tabora in je podelil besedo g. dr. Antonu Korošcu.

Prvi del govora je dr. Korošec prisrčno posvetil spominu na pokojnega nadškofa dr. Jegliča. Naslikal ga je v kratkih, jedrnatih besedah kot nezabnega apostola Slovencev, katerega je priprosti narod poslušal, ubogal in bo ostal zvest njegovim opominom.

Dr. Korošec je številnim navzočim vzbudil tudi spomin na tabor v St. Janžu 7. aprila 1918, na katerem sta bili pred 20 leti zastopani: Dravska, Mislinjska in Labudska dolina. Nasprotniki so tedaj napadli za porod naše nove države navdušene zborovalce s koli in noži. S svojim napadom so dosegli ravno nasprotno, kar so nameravali! Surov napad je celo omahovalce za jugoslovansko zamisel vzdramil in jih je napravil za junake.

Spomin na šentjanški tabor je g. voditelj zaključil z besedami:

»Drevo, katero je izpostavljeno viharjem, požene globlje korenine. Zgodovina nas je postavila na tako izpostavljeno mesto, da smo morali vedno proti nepričernemu močnejšemu sovražniku braniti svojo posest skozi tisočletja. Ali danes nas ni strah. Borbe so ustvarjale in ustvarile ta narod tako klen in zdrav, da je kljuboval in bo kljuboval vsem viharjem, ki čezenj hrujejo. Trda živiljenska borba in globoka verska zavest sta dali narodu ono trdno podlago in ono veliko etično vrednost brezmejne požrtvovalnosti, vztrajnosti in borbenosti za nacionalne ideale. Po globokem naravnem nagibu je narod spoznal, da so njegovi voditelji

samo izvrševalci njegove volje, da je njihovo delo zasnovano na volji naroda, na njegovem idealu, na njegovih težnjah, da se njegovi voditelji brezpogojno pokoravajo volji naroda. Zato se jih je narod oklenil v globoki zvestobi in trdnem zaupanju. Mislim, da smo s svojim delom in s svojimi naporji vaše zaupanje opravili.«

V drugem delu svojega govora je g. notranji minister očrtal dosedanje plodnosno delo vlade in je zaključil svoje besede s pozivom, da je naš program: delo in zopet delo, kakor ga občudujemo v našem velikem pokojniku dr. Jegliču.

Z viharnim navdušenjem sprejeti govor dr. Korošca je prenašal ljubljanski radio istočasno po vsej Sloveniji.

Njegove bodrilne besede je kronala državna himna.

Himni je sledil nastop fantov in deklet z deklamacijo pesmi: »Ogenj prižgite!«

Za dr. Korošcem je nastopil g. dr. J. Leskovar iz Maribora, ki je zbranim osvežil spomin na dogodek krog majniške deklaracije, njen sad našo novo državo in sedanje žalostne napore JNS, da bi zameglila uspešno delo JRZ za državo in narod. Govorili so še g. Marko Kranjc ter g. župan iz Vuzenice Pernuš.

Med zborovanjem se je pojavil na častni tribuni g. Markič, podpredsednik narodne skupščine, ki je prišel v Slovenijo na pogreb dr. Jegliča in se je hotel v Slovenjgradcu na lastne oči prepričati, kaj da je dr. Korošec Slovencem.

Z zborovanja so bile na predlog predsednika pripravljalnega odbora poslane vdanostne brzjavke Nj. Vel. kralju Petru II., ki se glasi: »Na tisoče Slovencev, zbranih na Jegličevem narodnem taboru v Slovenjgradcu, Vam pošilja izraze neomajne zvestobe in udanosti.« Dalje knezu ná mestniku Pavlu: »Na tisoče Slovencev, zbranih na Jegličevem narodnem taboru v Slovenjgradcu, izraža Nj. kr. Vis. globoko vdanost.« Brzjavni pozdrav je bil poslan tudi kr. vladni. Vse brzjavke, zlasti pa brzjavko Nj. Vel. kralju Petru II., je množica sprejela z dolgotrajnimi navdušenimi vzkliki.

Z navdušeno sprejetimi brzjavkami je bil tabor zaključen in se je številno zbrani narod po pokrepčilu in prisrčnem odmoru mirno razsel.

Posavčani!

Po temnih dnevih vstaja naša katoliška prosveta k novemu življenju in delu za bodočnost. Zgrinjajo se zopet vrste naše mladine na novo delo v nov čas za boljšo bodočnost našo in naše skupne domovine. Temu pričajo številni prosvetni in fantovski tabori, ki se vrše širom Slovenije. Posavje pri tem obnovitvenem delu ne sme zaostati. Videmsko prosvetno okrožje in Posavsko fantovsko okrožje priredita v nedeljo 8. avgusta v Rajhenburgu »Posavski prosvetni tabor«, na katerega vabimo vse naše može in fante, žene in dekleta. Nihče naj ne ostane ta dan doma! Pokažimo, da nas temni in trdi dnevi preteklosti niso strli, ampak okrepili in pomnili. Posavski prosvetni tabor v Rajhenburgu naj bo mogočna manifestacija Posavja za naše obnovljeno delo.

Slov. Bistrice. Blagoslovitev temeljnega kamna novemu Slomškovemu farnemu domu, ki se je izvršila v nedeljo, je v vseh župljanih vzbudila zavest, kako potrebno je bilo, da se je tudi Slov. Bistrica odločila za zidanje takega doma. Veliko število župljanov se je zbralo pred cerkvijo ob temeljnem kamnu. Ob številni udeležbi duhovščine je imel g. ravnatelj Hrastelj primeren govor o Slomškovem farnem domu. Po blagoslovitvi so položili pod temeljni kamen v posebno vdolbino kaseto, narejeno iz vojnega materiala. V kaseto so položili temeljno listino, ki je obsegala popis, kako se je delo za Slomškov dom začelo, priložili pa so v imenu slovenskih mož zlatega pšeničnega klasja, v imenu slovenskih žen in deklet cvetjā s Slomškovega groba, v imenu slovenskih fantov pa molitvenik »Življena srečen pot«, ki ga je Slomšek ravno pred sto leti poklonil slovenskim fantom, za mladino pa svetinjice s podobo Marije Pomagaj in s podobo Slomšeka. Po blagoslovitvi je bila slovenska služba božja za dobrotnike. Prepričani smo, da bo uspelo požrtvovalnosti g. župnika in njegovih

zvestih župljanov, da bo dom še do jeseni pod streho.

Čadram. V nedeljo 4. julija so se naše krščanske organizacije s častjo in molitvijo poklonile spominu velikega vladike in očeta slovenskega naroda, tri dni po sijajnem celjskem taboru preminulega nadškofa dr. Jegliča. Predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec je v cerkvenem govoru raztolmačil možem in mladničem dr. Jegličeva navodila za versko življenje in krščansko borbo, ki jo zahteva sedanji čas.

Sv. Rupert nad Laškim. Navzlič mnogemu in napornemu dečju na njivah in travnikih si je naša mladina tako rekoč ukradla čas ter v Prosvetnem društvu priredila v nedeljo 27. junija dve lepi svečanosti: 20 letnico majniške deklaracije in 150-letnico slovenske narodnosti.

racije in krasno igro »Dve materi«. Potem, ko so tamburaši za uvod udarili živo koračnico, je domači g. župnik orisal pomen majniške deklaracije za Slovenijo in Jugoslavijo ter poudarjal, kako je naš slovenski David, prezaslužni g. dr. Korošec ugnal prevzetnega in nadutega nemškega Goliata. Deklici Ojsteršek Malka in Vengust Tončka ste v krasnih Gregorčičevih pesmih slavili delo naših pravih domoljubov. Igro »Dve materi« so naša dekleta prav čedno predstavila; snov igre, ki poveličuje božjo Mater, in podajanje snovi po dekletih, ki so večinoma prvokrat nastopile na odru, je vse gledalce in poslušalce v dnu srca razveselilo; tako je prav, da se zlasti naša mladina ogreva za pravo krepost z njeno večno lepoto!

Leskovec pri Krškem. Romarski shod pri sv. Ani v Leskovcu bo letos v nedeljo 25. julija, to je dan pred sv. Ano. Cerkveno opravilo ob šestih zjutraj in ob desetih dopoldne. Častilci sv. Ané, bližnji in daljni, povabljeni!

Iz Francije. Od tedna do tedna težko čakam sobote, da dobim »Slovenskega gospodarja« v roke. Zelo nas vse tukajšnje Slovence zanima vsako poročilo iz ljubega domačega kraja in teh poročil je mnogo v »Slov. gospodarju«, veselih in žalostnih. Za tukajšnje Slovence je bil 13. junij vesel dan, ki nam ostane globoko v spominu. Na naše povabilo je prišel iz Pariza slovenski duhovnik g. Franc Orešnik. V soboto 12. junija zvečer smo imeli v Blacarvillu sv. spoved. Vsi, ki smo tukaj in tudi iz bližnje okolice smo šli k spovedi. Naslednji dan smo šli v Pont Audemer. Tudi tukaj je g. Orešnik spovedoval do enajstih. Od blizu in daleč so prišli Slovenci, nekateri do 40 km, tudi do 80 km daleč, ker v tem kraju še ni bilo slovenskega duhovnika. Ob pol 12. uri je bila sv. maša in med njo skupno sv. obhajilo; bilo nas je nad 80 in skoraj vsi smo pristopili k mizi Gospodovi; nekaj je bilo takih, ki niso katoliške vere. Med sv. mašo smo peli slovenske cerkvene pesmi, po sv. maši je bila pridiga. Vsi smo bili do solz ginjeni, ko smo slišali v ljubem domačem jeziku besedo božjo in to tem bolj, ker mnogo nas že več let ni slišalo pridige v milem slovenskem jeziku. Po sv. maši smo šli na skupen obed; pri obedu sta bila z nami tudi g. župnik iz Blacarvilla Gerard Verijzer, ki je tukaj na fari iz Belgije, in g. župnik iz Formoto Franc Van Ecker, tudi iz Belgije. Ta dva gospoda se zelo zanimata za nas Slovence. Vsi smo bili prav veseli, da smo imeli v svoji sredini kar tri duhovnike. G. Orešnik nas je prav dobro zabaval in je bil vesel naše družine. Po končanem obedu smo imeli blagoslov, ki ga je opravil g. župnik iz Blacarvilla, g. Franc Orešnik pa je imel pete litanije. Zelo prisrčno smo odgovarjali in peli! Po blagoslovu so nas zunaj pred cerkvijo fotografirali. Potem smo pa začeli peti lepe narodne pesmi in tako smo dali duška našemu veselju. Zbralo se je precej ljudi, ki so poslušali naše petje. Težko smo se poslovili od prijaznega g. Orešnika, ki nam je obljudil, da bo še prišel med nas, in to še letos. Bilo je spodbudno za tukajšnje ljudstvo, ko smo tako pozno med sv. mašo pristopili k sv. obhajilu, ker tukaj ni navada, da bi bili pozno pri sv. obhajilu. Ta dan nam ostane globoko v spominu in prav z veseljem se bomo spet zbrali, ko pride g. Orešnik zopet k nam na obisk. — Vse sorodnike in znance ter čitatelje »Slov. gospodarja« pozdravljamo vsi Slovenci iz Blacarvilla.

Oprtta noč in dan so groba vrata.

Homec pri Sv. Frančišku. Poslovila se je od nas Otarjeva mamica. Bog jo je po svoji previdnosti še posebej po dolgi bolezni pripravljal za nebesa, njenim ljubim otrokom pa dal obilno priložnosti, da so ji otroško-vdano stregli ter tudi sebi nabrali obilno zaslruženje. Njeno življenje je bilo polno dela in trdih žrtev, polno zatajevanja in ljubezni, ki se daruje. Mnogo ljudi jo je prihajalo kropit. Njen pogreb je izpričal, kako je bila rajna mamica priljubljena. Ob grobu je plakala hčerka in trije sinovi. Ljudje so se razšli s tiho željo, naj sv. Frančišek čuva zadnji dom blage rajnice do dneva vstajenja. Rajna naj počiva v miru! Preostalim naše sožalje!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Kakor tat se je prikradla smrt v našo sredino in nam nenadno strgala dragega moža in očeta Koren Alojza, po-

sestnika v Križanvrhu. Bil je značajen, krščanski mož, vaščanom dober sosed, ter zvest naročnik »Slov. gospodarja« in katoliškega časopisja. Dolga leta je bil član Kat. prosvetnega društva. Na njegovih prsih je vedno blestel, tudi v času najhujšega narodnega preganjanja, slovenski znak. Vsako prvo nedeljo smo ga videli pri obhajilni mizi med člani apostolstva mož in fantov. Bil je dolgoleten ključar župne cerkve sv. Petra, za katere koristi je vneto skrbel. Letos pa, na praznik farnega patrona sv. Petra, ob času, ko je druga leta s tolikim veseljem pripravljal vse potrebno za slovesno procesijo, smo ga spremili v dolgem sprevodu na njegov zadnji, tiki dom. Nobeno oko ni bilo suho, ko smo jemali slovo od moža, ki nam je bil tako drag. Naj uživa plačilo pri Bogu!

Studenci pri Mariboru. Vabi se vse prejšnje in sedanje člane Marijinega Vrta v Studencih k skromnemu obhajanju 15 letnice Marijinega Vrta v Studencih s tem-le sporedom: Dne 9. in 10. julija ob sedmih zvečer kratek cerkven govor, litanije Matere božje, spovedovanje. V soboto 10. julija se bo še posebno spovedovalo ob treh popoldne otroke Marijinega Vrta, ki so do zadnjega časa obiskovali šolo. Seveda tudi druge. V nedeljo 11. julija ob osmih sv. maša, pridiga, skupno sv. obhajilo. Ob treh pridiga, litanije Matere božje, nato v samostanu splošen sestanek vseh nekdanjih in sedanjih članov Marijinega Vrta. Dobrodošli tudi starši. Spored sestanka: petje, govor, deklamacije. Posebno se vabi mladina k sv. zakramentom. Vse to pa Mariji v čast in v poživljenje ljubezni do Marije v srcu mladine. Pridite in povabite še druge!

Loče pri Poljčanah. Pravijo, da je v Ločah vedno nekaj novega. Hm, ja! Je že tako, da se morajo zaspane Loče tudi vzdramiti. Pa nas je vzdramil na zadnji deklaracijski proslavi g. Žebot. In smo obsodili vse nergače, pa tudi zločince, ki so zahrbitno umorili z nožem nedolžnega akademika Dolinarja. Toda našel se je nadeden fantek, domačin seveda, ki je z nežnim glasom vzkliknil: Treba je bilo Dolinarja umoriti. Še več bi jih bilo treba. Ali naše trezno in zavedno ljudstvo gre preko tega in bo pometlo ves prah iz svoje srede, da ne bo več ne smrdelo in se kadilo pri nas.

Vojnik. Prenovitev Marijine cerkve je dovršena. Tako je lepa, da se tega veselijo vsi, zlasti tisti, ki so pripomogli, da je dobila tako izredno lepo obleko. Od vseh tako željno pričakovan dan blagoslovitve se bliža. V nedeljo 11. julija bodo na veliko veselje faranov in okoličanov naš prevzvišeni gospod knezoškof osebno izvršili obred blagoslovitve daleč naokrog tako priljubljene cerkve Marije sedmih žalosti v Vojniku. Blagoslovitvene svečanosti se začnejo ob pol desetih. Vsi vneti in goreči častilci Matere božje ste vabljeni, da se udeležite te izredne slovesnosti.

Svetina nad Celjem. V nedeljo 4. julija bodo na prijazni Svetini nad Celjem dve lepi cerkveni slovesnosti: pri jutranjem opravilu ob četrtni sedem bo slovesnost prvega sv. obhajila v malo cerkvi; pozno opravilo bo ob 10. uri; popoldne pa se bo kot ob dveletnici evharističnega slavlja v Ljubljani blagoslovil čeden evharistični križ na visokem griču nad Svetino. Pridite pogledat in se razveselit!

PRI LJUDEH, KI ČESTO TRPE NA ZAPEKI,
ZARADI ČESAR NASTAJAJO VRENJA V
ŽELODCU IN ČREVESJU, pospešuje se teme-
ljito čiščenje celotnih prebavnih organov s čašico
narayne

FRANZ-JOSEFOVE
grenčice zaužite zjutraj na tešč želodec. Z uporabo
FRANZ-JOSEFOVE
grenčice se naglo odpravi plast z jezika, ki je nastala zaradi zapeke, ravnotako pa se tudi doseže boljši apetit.

Ogl. reg. S. br.30.474-35.

Peter Rešetar rešetari.

Edini. Največji sin slovenskega naroda je umrl in edini, ki je vrgel še na mrtvega svoj kamen, je bil »Slovenski narod«. To ni šala, to je žalostna resnica, ko moramo imeti med seboj tudi take ljudi, ki so tako daleč zahlodili.

Primera. »Večernik« je primerjal nastop v Celju in nastop v Mariboru glede številk. Če ostanemo pri številkah, bomo videli, da je Celje zmagovalo. Če pogledamo številke iz državnega proračuna, bomo videli, da je Maribor zmagal, in sicer z milijoni proti nič. Če pogledamo na priprave, bomo videli, da je imel Maribor leta in leta časa, Celje pa tri mesece. In kljub temu so se tolažili v primeri: Niso nas še čisto v kot djali! Bolje bi bilo, da bi to primera opustili, ker se smeta primerjati le dve svobodni organizaciji, ki se svobodno iz lastnih sredstev razvijata.

Na lastno željo. Zadnji čas veliko pišejo na predni listi, da je referent za «napredno» učiteljstvo moral iti iz Beograda, da ni res, da bi

šel na lastno prošnjo. Četudi je meni znano, da je šel na lastno prošnjo, ne bom na to odgovarjal, pač pa prosim, da bi mi »Večernik« pojasnil, kdo gre na lastno prošnjo rad iz Slovenije na bolgarsko mejo?

Ali je to mogoče? Izdajalci so! JNSarji so nas tako pozdravljali v Celju, ko smo prišli tja z državnimi zastavami. Ti so namreč imeli pripravljene vse mogoče vzlike proti slovenski zastavi. Slovenski fantje pa so prikorakali z državno zastavo na čelu. Sedaj pa so jih začeli zmerjati, da so izdajalci. Vso sa po jim je vzelo, ko so prikorakali vojaki na telovadišče, šaj kaj takega vendar ni mogoče! In vendar je bilo tako!

Izvesite zastavo! Ko je bilo treba povabiti za 27. junij hišne posestnike v Mariboru za izvesitev zastave, je »Večernik« vabil zaradi posebnega

V ZTSTARIELIH SLUČAJIHN ZAPEKE, SPREM-LJANIH PO HEMOROIDIH IN OTEKLINAH, je naravná

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica, užita tudi v malih količinah, pravi blagoslov.

FRANZ-JOSEFOVA

voda milo učinkuje in zanesljivo odpira, a tudi po daljši uporabi nikdar ne odreče.

Ogl. reg. S. br. 30.474-35.

vzroka. Ta teden pa je pisal, da so bile zastave povsem iz drugega vzroka izobesene. Nikar se ne igračkajte z zastavo!

Zopet številke! V Laškem, tako pišejo JNS listi, je bilo 120 ljudi na taboru. Vsi, ki ste bili

tam, iz tega spoznate, kako se je treba lagati. V bodoče bomo imeli pogovor: Laže kakor liberalne cajtence! Če bi bil tam tabor JNS, bi jih bilo 120 tisoč!

Revčki! Pri Sv. Marku niže Ptuja imamo nekatere junake, ki delajo nečast. Ker se sami ne bodo poboljšali, bodo imeli sedaj tečaj. Prosim pa, da ne prehitro teči!

Kdaj se začne svetovna vojna? Ne vem, če se ni že začela tam na Dalnjem vzhodu, ker tu na Španskem si še ne upajo prav.

Kako preprečiti svetovno vojno? Angleška vlada se trudi preprečiti novo svetovno vojno. Ne more najti prave rešitve. Jaz pa jo znam: V prve strelske jarke vse diplome, vse tovarne za orožje razlastiti — pa ne bo več vojne na svetu!

Zadnje spremstvo nadškofa dr. A. B. Jegliča.

Nadškof na mrtvaškem odu

Na prvi strani poročamo, kako je Gospod z rahlo roko povabil na večno plačilo 87 letnega nadškofa dr. A. B. Jegliča v samostanski sobi v Stični na Dolenjskem. Po slovesni blagoslovitvi zemeljskih ostanakov v stiškem samostanu so prepeljali krsto v Ljubljano, kjer so jo položili na mrtvaški oder v škofijskem dvorcu. Skozi 45 ur je obiskalo pokojnega vladiko ob mrtvaškem odu do 50.000 ljudi.

Lepo so se oddolžili nezabnemu nadškofu fantje v novih krojih, ki so prevzeli stražo ob odu 4. julija in so se izmenjavali vsakih 20 minut. Zadnjo besedo je govoril blagi rajni fantom na celjskem taboru in zadnjič je bil tukaj na zemlji obdan od fantovske častne straže.

Poleg mrtvaškega oda so bila položena visoka in številna odlikovanja blagopokojnega, katera so mu bila podeljena od naše kraljeve hiše za njegove velike zasluge za ustvaritev Jugoslavije.

Krog oda so razvrstili številne vence, kateri so bili poklonjeni v počeščenje rajnega od najvišjih mest, od raznih organizacij in zasebnikov.

Žalne brzjavke so poslali iz Belgrada kraljevo namestništvo, knez Pavle, vsi ministri z ministrskim predsednikom, papežev nuncij, vsi katoliški škofje iz naše države ter razni zastopniki duhovniške, vojaške in civilne oblasti.

Zelo ganljiv je bil zadnjo nedeljo dopoldne obisk mrtvaškega oda od strani 25 pravkar posvečenih ljubljanskih novomašnikov, katere je popeljal k zadnjemu slovesu od velikega vladike škof dr. Gregor Rožman.

Zbiranje pogrebcev iz vse države

Iz inozemstva in iz naše države se je pripeljalo na pogreb 15 škofov. Med prvimi je bil v Ljubljani naš škof dr. Ivan Jožef Tomažič. Iz Beograda se je pripeljal papežev nuncij dr. Pellegrinetti, celovška škofa dr. Adam Hefter in dr. Rohracher Andrej, goriški nadškof dr. K. Margotti, belgrajski nadškof dr. Ujčič, zagrebški pomogni škof dr. Stepinac, skopeljski škof dr. Gnidovec, krški škof dr. Srebrnič, subotički škof Budanovič, senjski škof dr. Burič, djakovski škof Akšamovič.

Nj. Vel. kralja je zastopal ljubljanski divizijski general Tonič.

Kot zastopniki vlade so prihiteli k pogrebu ministri: dr. Korošec, dr. Krek in Djuro Jankovič.

Banovinsko upravo sta zastopala ban dr. Natlačen in podban dr. Majcen.

Narodno predstavništvo so zastopali: podpredsednik skupščine dr Franjo Marčič, poslanca dr. Veble in dr. Koce. — V zastopstvu senata so bili navzoči senatorji: Ivan Hribar, Djuro Kotur in Kuljekovič Sakcinski.

Zbral se je polnoštevilni ljubljanski konzularni zbor, vseučiliški profesorji z rektorjem dr. Kušejem na čelu, ljubljanski častniški zbor, vsi načelniki banske uprave in raznih višjih državnih ustanov.

V Ljubljano so pohiteli k zadnjemu spremstvu vsi župani slovenskih mest, zastopniki Županske in Kmečke zveze, Prosvetne zveze in posebno močno je bilo zastopstvo akademskega starešinstva.

Iz vseh delov Slovenije so se zgrnile k zadnjemu slovesu od rajnega ljudske množice. Računajo, da se je udeležilo slovenskega pogreba do 50.000 ljudi samo v sprevodu. Da omenjena številka ni previsoka, nam dokazuje dejstvo, da je bilo v sprevodu 300 raznih zastav iz Ljubljane iz izdežele, katere so prinesli s seboj zastopniki posameznih društev.

Pričetek pogreba in žalna sv. maša

Po deveti uri predpoldne v ponedeljek, dne 5. julija, so se zbrali krog mrtvaškega oda v škofijskem dvorcu, kjer je bil vladni rajni nad 30 let, številni duhovniki s svojimi škofi, nadškofi in s papeškim nuncijem Pellegrinettijem na čelu. Duhovščina je opravila pogrebne molitve in sprevod se je začel premikati iz škofijske palajoče v stolno cerkev.

Preprosto leseno krsto s truplom velikega pokojnika je nosila skupina bogoslovcev. Njim ob strani so nosili bogoslovci po štiri velike svetilke na vsaki strani ter po troje velikih sveč. Razen tega je kot častna straža spremljala krsto s pokojnikom mala četica slovenskih fantov v novih krojih fantovskih odsekov.

Po prihodu v stolnico je papeški nuncij daroval žalno sv. mašo. Po končani zadušnici je imel cerkveni govor mariborski

škof dr. Tomažič, ki je v izbranih besedah orisal veliko delo rajnega na cerkvenem polju, zlasti njegove velike zasluge za verski in nravni preporod slovenskega naroda.

Sprevod

Žalni obredi v stolni cerkvi so bili končani krog 11. ure dopoldne, nakar se je začel razvijati veličastni žalni sprevod, ki se je pomikal iz stolnice mimo škofijskega dvorca in magistrata po Stritarjevi ulici na Marijin trg in dalje po Prešernovi ulici do glavne pošte, odtod po Dunajski in Maysky kovi cesti mimo glavnega kolodvora proti pokopališču pri Sv. Krizu. Vse ulice, skozi katere se je pomikal sprevod, so bile zavite v črino. Niti ene hiše ni bilo, ki bi ne imela črne zastave. Vse trgovine so bile ob času pogreba zaprte. Tisočere in tisočere pogrebce je v gostem špalirju od stolnice do Sv. Kriza gledalo nad 50.000 ljudi.

Ob odprtji grobnici

Dolgi-dolgi pogrebni sprevod je vodil ob asistenci ljubljanskih kanonikov škof dr. G. Rožman. Mrtvaški voz s krsto je vleklo do pokopališča šest konj.

Krog četrtna eno uro popoldne je pred odprto grobničo škof Rožman ob sodelovanju škofov in 700 duhovnikov opravil pogrebne molitve.

Po opravljenem obredu je stopil k odprtemu grobu naš voditelj in notranji minister dr. Anton Korošec, ki se je poslovil v imenu vlade od blagopokojnega z naslednjimi besedami:

Naš veliki vladnik!

Kraljevska vlada mi je naložila tužno dolžnost, da vzamem v njenem imenu zadnje slovo od Tebe, veliki naš vladika. Zdržena v globoki boli z vsem narodom je zastopana tukaj s tremi člani, da izkaže zadnjo čast velikemu preporoditelju, vzgojitelju, velikemu patriotu, velikemu Slovencu, velikemu Jugoslovjanu.

Zadnjo čast izkazujemo možu, ki je izpolnil do zadnjega svoje življenje, ki je bilo poslanstvo. Možu, ki se je dal svojemu ljudstvu prav vsega, do poslednjega diha. Izreden je bil ta mož.

Pol stoletja po rojstvu Antona Martina Slomšeka se je rodil Jeglič. Na pol stoletja eden! Vladika Anton Martin Slomšek je bil najčistejša posebljenost slovenskega

narodnega genija. Skladen značaj, v katerem so se harmonično družile vse duševne in telesne vrline njegovega rodu. Širok, vsestranski, vzgojitelj, pisatelj, preporočitelj, voditelj. Tudi Jeglič je bil tak. Samo da so v nebo kipeče gorenjske gore vtišnile Jegličevemu značaju tiste silne poete njegove neupogljive odločnosti in borbenosti. Borec do zadnjega! V 88. letu svojega življenja je štiri dni pred svojo smrtno s tako plamtečim ognjem navduševal mladino, da so njegove besede prešnjale vse tisoče zbranih mož in fantov!

Na pol stoletja eden! V najtežjem času je bil svojemu narodu Mozes. Ako se ne bi bil on postavil pred 20 leti z vso silo in vso avtoritetom za osvobodilno gibanje, težko da

bi bil narod ustvaril svoj nacionalni ideal. Duhovni vodja naroda, njegov vzgojitelj, njegov preporoditelj, je v odločilnih trenutkih, kadar je šlo za biti ali nebiti vsega naroda, stopil na čelo narodnemu gibanju: vedno neupogljiv, odločen, jasen in brezkompromisen.

Njegov lik je tako visok in svetel, njegov pomen tako sekularen, njegovo življenjsko delo tako veliko, da bo moral zanj vso novejšo domačo zgodovino, kdor bo hotel zadostno očrtati in pravično oceniti delo tega poslanca božjega.

Ob njegovem grobu ne plakamo. Iz zemeljske posode se je preselil njegov svetli duh k svojemu Stvarniku, kjer bo bdel

nad svojim rodom. Svoj zemski spomenik si je izklesal sam. Ne enega. Mnogo.

V imenu kraljevske vlade, v imenu vsega naroda: Hvala in slava Ti! Slava!

Po dr. Koroščevem poslovilnem govoru so stopali k grobu najvišji cerkveni, vojaški ter civilni dostojanstveniki, ki so izrazili zadnje spoštovanje do velikega vladike s tem, da so spustili na njegovo krsto trikrat prsti...

Številni pogrebeci, ki so korakali molče mimo grobnice, katera je bila zasuta s evetjem, so počasi zapuščali pokopališče z bridko zavestjo, da je zgubila Slovenija voditelja, kateri je bil njenim sinovom kažpot v vsakem oziru nad 30 let...

Poslednje vesti.

Politične novice iz drugih držav

Atentat na portugalskega ministrskega predsednika. Zadnjo nedeljo ob 11 predpoldne je bil izvršen v Lissaboni bombni napad na portugalskega ministrskega predsednika Salazarja v trenutku, ko je zapustil avto, da bi se podal v cerkev k sv. maši. Bomba je napravila v cestnem tlaku štiri metre široko luknjo. Radi močne eksplozije je bilo poškodovanih več sosednih poslopij. Ministrski predsednik je ostal čisto neranjen in je odkorakal mirno v cerkev, ne da bi se bil brigal za preiskavo o napadalcih. Atentat je izval veliko ogorčenje med prebivalstvom portugalske prestolice, ker je predsednik vlade zelo prljubljen. Napadalci, so pobegnili. Splošno smatrajo, da je atentat delo komunistov.

Izid parlamentarnih volitev na Irskem. Na Irskem je dobil pri volitvah v parlament zadnji četrtek predsednik de Valera 58, Cosgrave 37, delavska stranka 11 in neodvisna stranka osem mandatov. Istočasno kakor parlamentarne volitve se je vršilo tudi ljudsko glasovanje glede nove ustave na Irskem. Narod se je izrekel za preosnova ustawe, kakršno je predložila vlada.

Velik političen govor je imel bivši predsednik francoske vlade Blum na zborovanju socialistične stranke v Bordeauxu, kjer je dejal, da sodelujejo socialisti v Chautempsovi vladi zato, ker je to vlada ljudske fronte.

Domače novice

Brezbožniki v drugič podžagali evharistični križ. V Dolnjem Logatu na Kranjskem je bil lansko jesen prvič podžagan evharistični križ, katerega so pobožni verniki z velikimi slovenskostmi zopet postavili. V noči od zadnje nedelje na pondeljek je bil ta križ od brezbožnik rok znova podžagan.

Smrtno povožen od avtomobila. Na križpotu pri Petrovčah se je zgodila zadnjo nedeljo po poldne smrtna prometna nesreča. Na svojem avtomobilu se je peljal iz Žalc proti Celju P. Bremer iz Celja. Na omenjenem križišču se mu je pripeljal nasproti Miha Skornšek, delavec iz Slo-

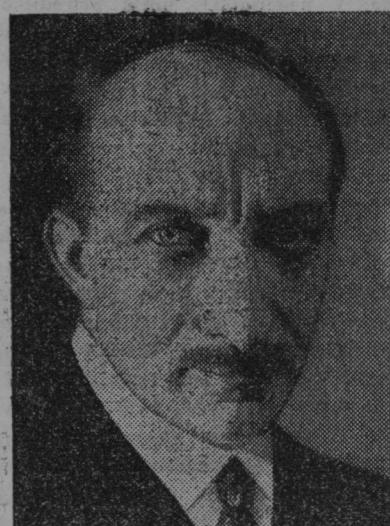

Prof. dr. Jakob Žmavc 70 letnik.

venjgradca. Z vso silo je treščil naravnost v avto. Šunek je pognal kolesarja visoko, padel je na tla, si prebil lobanje in je obležal na mestu mrtev.

Organisti, pozor! V prihodnji številki »Cerkvenega glasbenika« bo izšel zelo važen in poučen članek o pokojninskem in bolniškem zavarovanju organistov. Prav bi bilo, ko bi se zanj zanimala tudi cerkvena predstojništva. Ravno o tem vprašanju je še veliko nepoučenosti, kar povzroča razne neprilike. Organistom in cerkvenim predstojništvtom se priporoča, da si ta list naročijo. Stane za celo leto s prilogami vred 40 Din. Saj so priloge same toliko vredne! Naroča se pri: Uredništvu »Cerkvenega glasbenika« v Ljubljani, Pred škofijo 12.

Gospodarsko poslopje in hiša zgorela. V Studencih pri Mariboru je 5. julija popoldne uničil

Francoski finančni minister Georges Bonnet, ki se trudi na vse kriplje, da bi rešil zavoženo francosko finančno stanje poloma.

Admiral Eric Raeder, poveljnik nemške vojne mornarice.

Slika ruskega prezimovalnega taborišča na severnem tečaju.

V japonski prestolici Tokio se pripravljajo na olimpijado v letu 1940. Japonska poganska svečenika se peljetra na dresini in blagoslavljata prostor, na katerem bo pozidan stadion.

ogenj gospodarsko poslopje in hišo posestnici Mariji Trebeč, ki je oškodovana za 100.000 Din.

Padel s pogorele stavbe in se hudo poškodoval. Z neke pogorele stavbe je padel zadnjo soboto v Gornji Rečici pri Laškem 39 letni posestnik Martin Starc. Pri 4 m globokem padcu si je poškodoval roke, noge in hrbitenico. Starca so prepeljali v celjsko bolnišnico.

Domačija v plamenih. V Skokah na Dravskem polju je zgorela 30.000 Din vredna domačija posestnici Mariji Vuk.

Kroglo v prsa. V nekem mariborskem hotelu se je ustrelila pod srce 19 letna natakarica Vera Mlinarič. Reševalci so jo prepeljali v bolnišnico, kjer so jo koj operirali in ji skušajo ohraniti življenje.

Kolesarka ponesrečila. Na vožnji proti Kamnici pri Mariboru je padla s kolesa in se je poškodovala na rokah, nogah in glavi zasebnica Marija Bognar. Reševalni oddelek jo je prepeljal nezavestno v mariborsko bolnišnico.

Obešenega so našli neznanega moškega blizu vojaškega streljšča v Radvanju pri Mariboru.

Dva strela iz ljubosumnosti. Na Kustošiji pri Zagrebu je oddal 5. julija 22 letni delavec Ludvik Lesjak iz Rogaške Slatine iz ljubosumnosti strelna 18 letno gostilničarjevo hčerko Milko Prah. Nato je pognal sebi kroglo v glavo in je med prevozom v bolnišnico izdahnil. Rana Prahova ni smrtno nevarna.

Sanatorij v Mariboru, Gospaska 49, tel. 23-58, je najmoderneje urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda Din 120, II. razreda Din 80. Hranilne knjižice se vzamejo v račun. Vodja sanatorija specialist za kirurgijo Dr. Černič. 964

Gospodarsko obvestilo

Šolsko leto državne nižje gozdarske šole v Mariboru bo pričelo 1. oktobra. Sprejemali se bodo gojenci za enoletni tečaj. Pouk v tem tečaju bo trajal deset mesecev, in sicer od 1. oktobra 1937 do 31. julija 1938. Za sprejem v ta tečaj je potrebna z dobrim uspehom dovršena ljudska šola. Vsak prosilec, ki nima višje izobrazbe kakor ljudskošolsko, bo moral s sprejemnim izpitom dokazati, da ima zadostno znanje v osnovnih šolskih vedah. V enoletni tečaj se bodo sprejemali predvsem vsi tisti kandidati, ki imajo že nekaj gozdarske prakse, potem tudi sinovi malih, srednjih in velikih gozdnih posestnikov, ki ostanejo doma kot gospodarji, in slednjič vsi ostali, ki čutijo v sebi poklic do gozdarske stroke. Kandidati, stari izpod 16 let in nad 24 let, se ne bodo sprejemali. Šola je združena z internatom. Oskrbnina za internat znaša mesečno 500 Din. Pridnim in siromašnim prosilcem se bodo dovolila po možnosti do polovice prosta mesta, toda ne pred koncem prvega polletja, ko so vstopili v šolo. Prošnje je vložiti najkasneje do 1. avgusta pri ravnateljstvu Šole, ki daje vsa potrebna pojasnila. Pravilno kolkovanim lastnorčno pisanim prošnjam je priložiti: 1. krstni list, 2. domovnico, 3. zadnje šolsko izpričevalo, odnosno odpustnico, 4. ravstveno spričevalo, 5. zdravniško spričevalo, s katerim je dokazano, da je prosilec telesno in duševno popolnoma zdrav za naporno gozdarsko službo, in 6. izjavo staršev, oziroma varuha, s katero se zavežejo plačevati vse stroške šolanja.

Odprta noč in dan so groba vrata...

Šmartno ob Paki. Dne 2. julija je smrt nenačoma zamahnila med nas in iztrgala iz naše srede spoštovanja in ugledno gospo Marijo Mikš, lastnico lepe trgovine. Ljubila je hišo božjo, že v zgodnji jutranji uri je hitela v cerkev, kjer je iskala moči in tolažbe. Bila je dobrodušna, dobrega srca, rada je pomagala vsem, bila usmiljena do revežev, imela je prijazno besedo za vse. Njena gostoljubna hiša je sprejela marsika-

terega gosta od blizu in daleč. Njen lep pogreb v nedeljo je pokazal, kakšno spoštovanje je uživala pri vseh. Marsikatero oko se je orosilo ob grobu rajne. G. dekan Presker se je v prisrčnih besedah poslovil od blagopokojne in poudaril njenovo vnemo za čast božjo, saj je tako rada darovala za cerkev in skrbela za njen okras. Gospod ji bodi plačnik za dobra dela, ki jih je vršila!

Sv. Urban pri Ptiju. Tukaj smo spremili k večnemu počitku Ano Malek, posestnico iz Janežovskega vrha, občina Sv. Urban. Rajna je bila mati mrljškega oglednika in stara 85 let. Mirno je v Gospodu zaspala. Boj ji daj večni mir in pokoj! Preostalom naše sožalje!

Prireditve

Sv. Mohor pri Rogaški Slatini. V nedeljo bo tu žegnanje kakor vsako leto. V ponedeljek, dne 12. julija, na dan sv. Mohorja in Fortunata, pa bo mladinski tabor. Ob 9. uri bo sv. maša in pridiga, potem pa bo nastop mladine pred cerkvijo. Vabimo mladino na ta tabor!

Majšperg. Prosvetno društvo je imelo v nedeljo 4. julija po rani službi božji žalno sejo za blagopokojnim nadškofovom dr. A. B. Jegličem. G. Korošec nam je v lepih in vzpodbudnih besedah razložil verski in narodni pomen tega velikega slovenskega škofa za ves slovenski narod. Društvo hoče delati v duhu Jegličeve oporeke, da bomo v teh velikih in resnih časih sami postali veliki in močni. — Odbor prosvetnega društva vabi vse svoje člane, da se udeleže v nedeljo, dne 11. julija, rane sv. maše-zadušnice za pokojnim nadškofovom in darujejo sv. obhajilo za blagega pokojnika in njegove velike ideale.

Zreče. V nedeljo 11. julija priredimo spevigrino »Čevljar in vrag«. Iškreno vabimo vsa naša okoliška društva in prijatelje. Na sporedu bodo tudi pevske točke, šaljivi prizori itd. Naša dekleta bodo pokazala, kako Slovenke rajajo.

Dopisi

Sv. Bolfenk v Slov. goricah. Kaj je s telefonom pri naši pošti? Če se bo telefonska linija Ptuj—Sv. Urban pri Ptiju—Sv. Bolfenk v Slov. goricah—Sv. Andraž v Slov. goricah—Sv. Anton v Slov. goricah gradila, hočemo tudi mi imeti telefon. Zakaj bi prav mi morali biti tudi tukaj zadnji. Saj smo itak tako oddaljeni od železnice, pa še se nas hoče pri tej važni pridobitvi za naš kraj izpodriniti, kakor da nam ne bi pritikale iste pravice, ko drugim krajem. Električne razsvetljave tudi nimamo, pa če še sedaj telefona ne dobimo, smo obsojeni, da še naprej živimo v vsestranski temi. Ne vemo, kje je krivda, da naš kraj ne pride do nobene za naše prebivalstvo koristne naprave, katere se danes poslužuje že ves izobražen svet. Zato na delo za naše kmečke in narodne koristi!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Požrtvovalno se izvršujejo kuluk na občinskih cestah blivše občine Sp. Porčič. Kakor znano, ima ta občina največ, pa tudi najslabše ceste. Preje se je večinoma delalo samo na cesti, po kateri je neki bivši občinski funkcionar vozil svoj pesek ter pri tem služil. Za vse druge ceste se ni nobeden dosti brigal. Mirno lahko rečemo, da v vseh letih po postanku Jugoslavije se na nekaterih cestah v občini ni toliko uredilo kakor letos. Prejšnji občinski upravi bodo povedano, da edino na tak način že pridobivajo glasovi, ne pa s praznim govorjenjem ter obljudbami.

Zreče. Dopisnik »Kmetskega lista« se pogosto zaganja v naše gg. dušne pastirje. Dobri Zrečani pa prav dobro poznamo zasluge naših dušnih pastirjev, g. župnika in g. Radanoviča, ki se ne bojita prijeti za delo, ako gre za ljudski blagor in za napredek zadružništva. Klevete tega laži-

Vse papirne potrebščine za razne prireditve, kot kreppapir, svileni papir, papir za rože, listje za rože, papirni servijeti, namizni prti, papirni krožniki, torten-papir — na malo in veliko — v Cirilovi Maribor-Ptuji.

Kmetskega lista ne bodo škodovale nič. Nasprotno! Kogar liberalci napada, ta zaslubi čast.

Makole. Pretečeni teden se je zgodil v tukajšnji okolici zanimiv slučaj. Strižič Stefan, posestnik v Pečkah, je izplačal svoji svakinji Galun Neži 12.000 Din na račun dedščine. Dekle se je branilo denarja, češ da ga ne ve kam spraviti. Sosed ji je svetoval, naj ga vloži v domačo Posojilnico v Makolah kot vlogo, ki jo lahko dvigne, kadar hoče, poleg tega pa bo še dobila nekaj obresti. Dekle je ubogalo in je 29. junija vložila denar v Posojilnico. Nekemu uzmoviču pa so prišle skomine do omenjene vsote, za katero je zvedel, in je 30. junija misleč, da ima dekle denar hranjen doma, čakal, dokler so vsi odšli na travnike. Okoli treh popoldne je vломil v hišter vse razbrskal in razmetal, da bi našel denar. Ker ga ni bilo, je moral brez uspeha oditi. Vsa okolica se zgraža nad tem, ker uzmovič je gotovo domačin, ki so mu bile znane razmere. Dekle pa je vse srečno in veselo in daje drugim zgled, kako modro je ravnalo, da je imovino zapalo v varstvo domači Posojilnici. Bilo bi sedaj ob ves imetek, tako pa je na varnem in poleg tega bo imelo še dobiček na obrestih. Ako bi bili ljudje modri, kakor je bilo imenovano dekle, bi uzmovičem prešle vse skomine po tuji imovini in bi bil marsikdo obvarovan enakih nesreč. Svetujemo vsem, ki imajo denar doma, naj zaupta domači Posojilnici in ga dajo tam hraniti, kakor je storilo imenovano dekle. Starih vlog Posojilnica res ne more trenutno izplačevati, kar je zakriliv bivši JNS-režim. Vendar pa se ni batil zgube, ker Posojilnica v Makolah je varna in trdna ter razpolaga z velikim premoženjem, tako da ji bo mogoče tudi stare vloge vse izplačati, ko bo dobila sredstva za to.

Gornja Ponikva. Tukajšnji gasilska četa predi v nedeljo 11. julija v Gasilskem domu dve šaljivi igri, šaljivi ribolov in pevski koncert. Vabimo vse okoliške čete, da se udeležijo naše prireditve!

MALA OZNANILA

Cenik malim oglasom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.— (Preklici, Poslanje, Izjave pa Din 2.— za besedo.) Davek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.—, do velikosti 50 cm² Din 2.50.— Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati uprava lista prijave, doplača še Din 5.— Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamko za Din 2.—, sicer se ne odgovarja.

SLUŽBE:

Dekle za vse, katera tudi samostalno kuha, se sprejme v gostilni Kreml, Zg. Radvanje 68, pri Mariboru. 955

Sprejme se kmečka dekla za vsa dela. Plača 125 Din. Železnik Anton, Sv. Peter pri Mariboru. 957

Sprejme se dekla, pridna in snažna, za kuhinska in gospodinjska dela. Grahor V., trgovina in gostilna, Fala pri Mariboru. 953

Mizarskega pomočnika sprejmem. Zavernik, Sv. Marjeta ob Pesnici. 951

Išče se kravar, oženjen, pošten, zanesljiv. Warsberg, Šmartno ob Paki. 957

Viničarja s štirimi do šest prvovrstnimi delavnimi močmi, vsi nad 16 let stari, sprejmem pod dobrimi pogoji. Takošnje ponudbe je poslati na K. Čermelj, veletrgovina vina, Ljubljana. Dvorakova ulica 12. 962

POSESTVA:

Kupim malo in dobro posestvo z vinogradom ali sadonosnikom v bližini Maribora ali Celja. Vrečko M., Praprotnikova 18, Maribor. 956

Lepo posestvo je na prodaj. Meri 12 oralov: njive, travnik, gozd, vinograd. Stanovanjsko poslopje je zidano. Od župnijske cerkve je dobre pol ure. Vprašati pri Jožefi Vajngrl, Smolinci, pošta Sv. Andraž v Slov. goricah. 949

Vzamem v najem pekarno, dobro vpeljano. Hadner, Pesnica. 948

Parna pekarna v hiši z gostilno poceni na prodaj. Inventar na razpolago. Dvajset korakov od Glavnega trga v Mariboru. Vprašati v mlekarni, Maribor, Koroška cesta 10. 946

Gostilna na deželi s posestvom ali brez posestva dam takoj v najem. Potrebno nekaj kavcije. Naslov v upravi. 950

LOKALI IN STANOVANJA:

V najem se oddajo gostilniški prostori v Katoliškem domu v Št. Jurju ob južni žel., in sicer izključno zakonskim osebam, ki imajo koncesijo. Ponudbe je poslati na Hranilnico in posojilnico pri Sv. Jurju ob juž. žel. 954

RAZNO:

Bencinski motor 4 H. P. prodam. Naslov v upravljanju. 952

Kupim rabljen gepl. Navedba cene! Rihteršič, Pesnica. 950

Bencin-motor 4 k. s., v dobrem stanju, poceni proda Frangež Jernej, Bohova-Hoče. 947

Kolesa, komplet, tri leta garancija, 590 Din. Specijalni okviri z originalnim torpedom, s prima opremo 750 Din. Šivalni stroji, pogrezljivi, z 3 ladicama, Gritzner 1800 Din. Deli: pedale 15, 18, veriga 12, obroči 15 Din, pumpe 19 Din, diname z dvema žarnicama 139 Din, patent ključavnice 14 Din, karmila 24 Din, sedla 34, 40, 48, prednje koło kompletno 36 Din, torpedo 135 Din, blatobrani, široki 60 mm, komplet 18 Din, plašči Universal 34 Din, Semperit 45 Din, Michelin 52 Din, zračnice 12 Din, Michelin 15 Din. V. Šket, Vransko. 960

Ne pozabite obiskati novo trgovino z ostanki Pri starinarju, Koroška cesta 6! Ostanki svile, delena meter od 6 Din, rjava, belo in plavo platno, tiskovina za obleke od 4.50 Din, klot, inlet, cajg, volna od 12 Din, srajce, moške in ženske, hlače, predpasniki, obleke, močno rjava platno za rjuhe od 6. 50 Din. Vsak kupec dobi ostanke brezplačno. 959

Lampijoni in vse druge potrebščine za veselice v Cirilovi v Mariboru in Ptuju. 957

Vabilo k I. rednemu občnemu zboru, ki se vrši dne 18. julija 1937 ob 15. uri v gostilniških prostorih Graber Marije v Mariboru, Koroška cesta. Dnevni red: 1. Poročilo predsednika, 2. izvolitev nadzorstva, 3. potrditev letnega računa, 4. raznoterosti. Maribor, dne 7. julija 1937. Splošna vnovčevalnica klavne živine, r. z. z o. z. v Mariboru. Joško Radi l. r. Alojz Tomé l. r. 956

Velika zaloga ostankov, ženskih in otroških oblik, perila najceneje: Starinarna Julija Novak, Maribor, Krčevina, Aleksandrova 6. 963

Stiskalnico za sadje prodam v Framu ob cesti. Ondi prodam tudi hišo z vsem zemljишčem ali delom istega. Vprašati v pisarni v Mariboru, Aleksandrova 10. 965

Vabilo na izredni občni zbor Jugoslovanske hranilnice in posojilnice v Mariboru, r. z. z o. z., ki se bo vršil dne 21. julija 1937 v hotelu »Novi svet« v Mariboru, Jurčičeva ulica št. 7, ob pol 17. uri s sledenjem dnevnim redom: 1. Sklepanje o pristopu k Zadružni zvezi, 2. nadomestne volitve članov uprave in nadzorstva, 3. spremembu pravil, 4. raznoterosti. Ako občni zbor ne bi bil sklepčen, se vrši eno uro kasneje drug občni zbor, ki sklepa brez ozira na število navzočih članov. Predsednik: Dr. Jurečko Ivan. 958

**Najboljša reklama
za trgovce, obrtnike in zasebnike
so lepe tiskovine,
kakor n.pr. pisme-
ni papir, zavitki,
računi, memorande,
dopisnice, let-
taki, lepaki, barvo-
tiski, večbarvne
razglednice in pri-
poročilnice**

**ki jih izvršuje
v najmodernejši iz-
peljavi, hitro in
po najnižjih cenah
Tiskarna sv. Cirila
v Mariboru, Koroška c. 5**

Dražba zastavljenega blaga

v Mariborski zastavljalnici, Gregorčičeva ulica št. 6, se vrši dne 14. julija 1937. Začetek ob 9. uri dop.

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezou

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice.

Sprejema hranične vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranične vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem.

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor
**V lastni novi palači na oglu
Gospoške-Slovenske ulice.**

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Podružnica: Celje
nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

MALA OZNANILA**SLUŽBE:**

Podpisano cerkveno predstojništvo razpisuje začasno (15 mesecev) organistovsko in cerkovniško mesto, dokler se ne vrne prejšnji organist od vojakov. Pogoji: samski, kak obrtnik, vsestransko pošten ter izvežban v orglanju in vodstvu petja. Nastop 1. avgusta 1937. Predlanski prošnjiki ne pridejo v poštev. Pogoji po dogovoru. Cerkveno predstojništvo Sv. Anton na Pohorju, pošta Vuhred. 931

Sprejemem fantka ali deklico, 12–14 let staro. Sluga, Rošpoh 32, Maribor. 937

Hlapec, samski, močan, se sprejme za poljedeljsko delo in vožnjo lesa v hribih. Plača 200 Din mesečno, hrana in stanovanje. Nastop takoj, lahko tudi pozneje. Šrubar, Sveta Planina, p. Zagorje ob Savi. 942

POSESTVA:

Prodam posestvo, pet minut od cerkve Sv. Andreja v Slov. goricah, Lozinšek, Spodnje Radvanje 70, Maribor. 938

Ribniški mlin v Sp. Ivanjcih pri Gornji Radgoni odda v najem 1. oktobra 1937 uprava graščine Negova. Pogoji se doznaajo v upravi. 932

RAZNO:

Harmonij, dobro ohranjen, kupim. Kukovec Fr., Sv. Lenart, Velika Nedelja. 939

Slovenske trake vseh velikosti, navadne in svilene, z napisimi in brez napisov, naročajte v Cirilovi v Mariboru in Ptiju!

Moštna esenca, izvrstni izdelek za izdelovanje, tako dobre in zdrave pihače z izvrstnim okusom. Cena steklenici 20 Din. Dnevna razposliljatev. Trg. Ivan Pečar, Maribor, Gosposka ulica 11. 940

Spominki za gg. novomašnike. Kupite mu slovenski obrednik, razne uporabne knjige, križ, kip itd. Velika izbira v Cirilovi v Mariboru in Ptiju.

Rake kupuje stalno gostilna Krempl, Zg. Radvanje pri Mariboru. 945

Dober sadjevec (mošancelnov) kupi gostilna Krempl, Zg. Radvanje pri Mariboru. 944

Krep-papir en gros v Cirilovi Maribor-Ptuj

Oblščite našo trgovino! Mi Vam bomo postregli z lepim, trpežnim in cenenim blagom. Srečko Pihler, Maribor, Gosposka 5. 943

Potrebščine za nove sv. maše: papir za okraske, rože, papirne servijete, slovenske trake, črke za napisne na slavolokih itd. v Cirilovi v Mariboru in Ptiju.

»MOSTIN« za napravljanje izvrstne domače pihače. Steklenica po 20 Din. Drogerija J. Thür, Maribor, Gosposka ulica 19. 883

Za vkuhavanje sadja in sočivja so najboljši Weckovič aparati in kozarci. Prodaja Josip Jagodič, Celje, Gubčeva ulica 2. Zaloga železnine in špercerije. »Weck« ceniki zastonj. 914

Kmetje! Zamenjajte rips in drugo oljnato seme v tovarni olja v Mariboru, Taborska ulica 7, južna stran mosta. 929

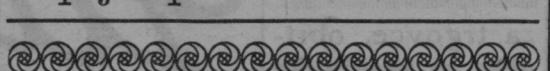
»Svete gore«, povest o veliki božji poti Svete gore pod Sv. gorami, je izšla v knjigi. Dobite v Cirilovi v Mariboru in Ptuju. Broš. 18 Din, vez. 28 Din.

Hranilne knjižice vseh hranilnic in bank kupimo in izplačamo gotovino takoj. Bančno-kom. zavod, Maribor, Aleksandrova 40. Za odgovor za 3 Din znamk. 678

Potrebščine za vkuhavanje sadja v Cirilovi Maribor-Ptuj.

Cunje, krojaške odpadke, star papir, ovčjo volno, dlako arovce, staro železje, kovine, baker, medenino kupi in plača najboljše: Arbeiter, Maribor, Dravska ulica 15. 536

Kupujte pri naših inserentih!

Vse vrste štampiljk

za urade, trgovce, obrtnike in privatnike naročajte v Cirilovih knjigarnah Maribor in Ptuj.

Velika prodaja

moških nogavic od 3–10 Din, moških srajc od 18–28 Din, moških spod. hlač od 10–20 Din in vse drugo blago po tako nizkih cenah kupite pri

Trpinu, Maribor, Vetrinjska 15.

**Vsi, ki potujete,
ne pozabite na
novi vozni red!**

Veljaven od 21. maja 1937.
Vozni red v lepi žeplni izdaji stane samo 2 Din (po pošti je poslati naprej Din 2.50 v znamkah). Preprodajalci dobijo primenen popust. Naročila sprejema:

TISKARNA SV. CIRILA, MARIBOR.

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

ZAVARUJE:**POŽAR****VLOM****STEKLO****KASKO****JAMSTVO****NEZGODE****ZVONOVE****ZIVLJENJE****KARITAS**

Vsek slovenski gospodar zavaruje sebe, svojce in svoje imetje le pri naši zavarovalnici.

**Denar naložite najbolje in najvarnejše pri
Spodnještajerski ljudski posojilnici
Gosposka ulica 23 v Mariboru**
registrovana zadruža z neomejeno zavezo.

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.
Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—.

Ulica 10. oktobra